

உலகத்திலேயே மிகக் கிர்த்தி வாய்ந்த டயர் டிரீட் மார்க்

டன்லப் ரப்பர் கம்பெனி(இந்துயா)லிமிட்டட்

—எமது பொங்கல் வாழ்த்துக்கள்—

கண்ணை

—கதைபரம்—
தண்டபாணி தேசிகர்

தண்டபாணி தேசிகர்

ஆசிர. தண்டபாணி தேசிகர்
ம. பி. கம்பையர்
ம. பி. துரைசாமி
ம. பி. ஆர். கவாஸ்தாபி
ம. பி. சிவசாமி
ம. பி. சிவசாமி
ம. பி. சிவசாமி

—விருந்தினர்—

ம. பி. கம்பையர் — P. சிவசாமி

—புரோடக்டர்—

C. சிவசாமி

சீருமநிசை

ஆழ்வார்

—விருந்தினர்—
P. சிவசாமி... சிவசாமி... சிவசாமி... சிவசாமி... சிவசாமி...

எமது அடுத்த புத்தகம்: **கண்ணபிராஜா** ... (தமிழ்) ...

FOR DISTRIBUTION APPLY: **K.K.BROTHERS** NO. 1 ARYANELLORE ST
SHENKOTTAH

உங்கள் குழந்தையின் இனிய மற்றி கவியப்படாதீர்கள்!

கவனம் ழுதிர்ந்தவர்களுக்கு
கொடுக்கும் மருத்துகள் எவ்வாறே
குழந்தைகளுக்கும் ஏற்றதல்ல,
குழந்தைகள் மிகுதுவான சீர்த்
கட்டு வாய்த்தவர்கள். ஆகை
யினும் குழந்தைகளுக்கென்று
பிரத்தியேகமான பெக்லின்
தயாரிக்கப்படுகிறது.

குழந்தைகளுக்கான பெக்லினின்
காரியம்வாதது. கவனமுள்ளது.
ஆனால் சீக்கிரம் குணமளிக்கும்.
அது இகுமலை மூலஸ்தானத்தி
லேயே தாக்கி கவாசப் அபகரி
வும் பாதுகாக்கிறது.

குழந்தைகளின் பெக்லின் பாட்டியை மேல் சீர்த் மேல் ழுதிர்
பிதகவும். பார்த்தவர்களுகை.
கவனமுள்ளது. இவ்வுருபணை, பிரத்தியேக மருதிய மிவாதி
கவாசு பெக்லின் மருத மருதது.

என்ஸ்டிமக் (இந்திய)ன்.

4 & 10 அடி. பாட்டியை,

பக்கம் 7. மேல் 43859

என்டா ஆயை: 120/128 46 கவாசு, கவாசு, E. C. 2

மேல் பாட்டியைதது மேல் ழுதிர்ந்தவர்கள்:

மேல்பாட்டி கவாசுக்கவாசு எதுகை 99, அகவாசுக்கவாசு மேல். மருதாசு.

எமது பொங்கல் வெளியீடு!

“சரணேரி”யின்

பிள்ளையார் சுழி (கட்டுரைகள்)

★
வி ர னி ல் வெளி வரு ம்:—

“சோமு”யின் வனமல்லிகை (முதலிய கதைகள்)

யாழ் ஒலி (முதலிய கதைகள்)

★
“நி. ஜ. ர.”யின் புகழ்ச்சி செல்வன்
(உலகப் பெரியார்களின் வரலாறு)

மீண்ட சுவர்க்கம் (சிறு கதைகள்)

★
ஸோன்யாழீனின் பிரிவு (மொழிபெயர்ப்பு
மூலம் R. S. சூரியன்)

விவரங்களுக்கு :

கார்த்திகேயினி பிரசுரம்,
ராமசுந்தரம். : : புதுக்கோட்டை கட்டேட்

உலகங்களிலும்
மிகவும் போற்றப்
பெற்றது!

ஸிரோலின்
'ரோச்'

சுவாஸகோச
உபாதகங்களுக்கு சிறந்தது

கஸ்கி

பொருளடக்கம்

மலர் 8
தொகுதி 25

1947 ஜனவரி 19

பக்க
தொகுதி 8

என்ன சேதி?	...	7
திருச்சித்தி சித்திரம்	சாஸ்திரி	9
திருமகனும் கலைமகனும்	...	11
சோகியமகி இளவரசி	கவி	15
திருவாரூர்ப் படம்	...	20-13
அட்டைப்படம்	...	20-14
விஞ்ஞானிகள் மகாநாடு	...	21
திருச்சித்தி தலை என்ன தலை?	டி. கே. இ.	22
புயலும் அமைதியும்	பத்மா சேஷாத்திரி	25
வட்ட மேலையு	...	29
பாப்பா மலர்	ராஜி	30
இரு தன்பர்கள்	சதர்சன்	35
கண்காட்சியில் கண்டவை	சாமா	39
அமுத இதம்	சாம் ராஜ்	40
காலகோபம்	...	45

"கவி"யில் வெளியாகும் கதைகளில் உள்ள பெயர்களும், சம்பவங்களும் உற்பத்தி.

திருச்சித்தி தேவனால் காவேஜ் வவர விழா நிதிக்காக
ஸ்ரீமான் கான கலாசத்திர வித்வான்

சேலம் G. தேசிகள்

உதவும் சங்கீதக் கச்சேரி

ஞாயிற்றுக்கிழமை 19-1-1947 மாலை 4-15 மணிக்கு

பெங்களூர் தண்டு இராஜம் சாகிப் தெரு

வைசியா ஹாஸ்டலில்

மாண்பு. மாண்பு G. ஜார்ஜ்

...

பெங்களூர் ஸ்ரீ விசயநம்பர்

...

டிக்கட்டுகள்:—சூதாசாமி ரூ. 20, ரூ. 5, ரூ. 3, ரூ. 2, ரூ. 1.

என். நாராயணன்

காரியதரிசி (பெங்களூர் தண்டு)

சங்கீத மகாபுருஷர் தியாகம்யாின்

நூற்றாண்டு விழாக்

கொண்டாட்டம்!

கமழ் நாட்டுப்பரபல சங்கீத விக்வான்களின் அரியவைங்காரியம்!

நூற்றாண்டுவிழாவுக்கெனவே

வெளியீய்ப்பட்டுள்ள சில அற்புதமான

கிசைத்தட்டுகள்!

மனாராஜபுரம்
வினாயகந் துயர்

ம. 10012 (மேலதொலைவு)
(2-பாகங்கள் (மேலதொலைவு))

மதுரத்தினம் துயர்
ம. 10013 (மேலதொலைவு)
தொலைவு
(கைத்தட்டுகள்)
மனாராஜபுரம் (மேல)
ம. 10014 (கைத்தட்டுகள்)
(2-பாகங்கள் (மேல))

தி. ம. ம. மனாராஜபுரம்
மேல: ம. 10015 (மேலதொலைவு)
மனாராஜபுரம்
மேலதொலைவு: மனாராஜபுரம்
ம. 10016 (மேலதொலைவு)
ம. 10017 (2-பாகங்கள் (கைத்தட்டுகள்))

ம. 10018
ம. 10019 (மேலதொலைவு)
(2-பாகங்கள் (மேலதொலைவு))

எல்லா அத்தாஷி பேற்ற விவரமாதிகளிடமும் கிடைக்கும்

“ஹீஸ் மாஸ்டர்ஸ் வாய்ஸ்”

தி. கிராமபோன் கம்பெனி லிமிடெட்
பில்டம், மஹாயம், மதுராஸ், மும்பை, லாகூர்

என்ன சேதி?

பொங்கல் பொங்கிற்று!

இந்த வருஷம் ஸ்தப் பொங்கலென்று வெறும் பால் மாத்திரம் பொங்கவில்லை; தமிழ் மக்களின் அனாதை உற்சவமும் தமிழியானமும் பொங்கித் ததும்பிப் பிரகாசமாக ஒருவாள் எந்தே சொல்ல வேண்டும். தமிழ் காட்டின் மூலம் முடிக்குகளிலுள்ள எல்லாக் கிராமங்களும் பட்டணங்களும் ஸ்தப் பொங்கலுத் தலை நெய்த தமிழ்த் திருநாடாகக் கொண்டாடி விருக்கொன்றன். அன்றைய தினம் தமிழ் காட்டின் மிகவும் தமிழ் மக்களின் பெருமையும் தமிழ் மொழியின் நெய்யும் பல்வகைக் கனிக் கான மேகமணிவெ ஓவியிருக்கும்.

மக்களாகமான இந்தப் பொங்கல் திருநாடென்று தமிழ் காட்டின் பல பகுதிகளிலிருந்தும் ஆயிரக்கணக்கான அன்பர்கள் எங்குப் பொங்கல் காழ்த்துங்கள் அனுப்பி விருக்கொன்றன். அவர்களில் பல கவிதைகளாகப் பொங்கி விருக்கின்றன; இன்னும் பல கவிதைகளாகப் பரிசுயித்திருக்கின்றன. சேயர்கள் அனைவருக்கும் எம்முடைய என்மையையும் பதில் காழ்த்துக் களையும் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறோம்.

விராசாமி ராஜ்நாமா

சென்னை சர்க்காரின் பதிலுண்ட மதிமீதிரிகளிலே கடைசி மதிமீதிராக வந்த ஸ்ரீ விராசாமி அவர்கள் நுகர் நுகராக ராஜ்நாமா செய்திருக்கிறார்! அவருக்கும் அவர் கவிதையுடைய மீன் இவ்வாறு காட்டு இவ்வாறுக்கும் எம்முடைய அனாதைத் தைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறோம்.

ஸ்ரீ விராசாமி தம்முடைய தேச அசொக்கியத்தின் காரணமாக மேபதையை ராஜ்நாமாச் செய்ததாகச் சொல்லுகிறார். அவருடைய ராஜ்நாமாவுக்குக் காரணம் எதுவாகிருந்த போதிலும்

அவ்வாறு காழ்த்திப் பாட்டுவது எதுவுமேயாகும். சென்னை மத்திரி சபையின் அபத்தமான காரியங்களிலும் அனாதைத் தைத் பெருமையும் அபேத்தியவியிருத்த ஸ்ரீ விராசாமி இப்போது பரிபூரண வித்தியையடைந்த கிட்டார். இதனால் ஏற்பட்ட உற்சவத்தினாலேயே அவர் உருவ சிக்கிரம் தேச சௌக்யம் அடைந்தாரானால், அதில் ஆச்சரியம் ஒன்றும் இராது.

தாமதம் கூடாது

சென்ற ஒரு மாத காலத்திற்குள்ளாக அநேக பிரித்தி பெற்ற ஆய்வகங்களைத் தமிழ் மக்கள் ஹரிஜனங்களுக்குத் திறந்து விட்டிருக்கிறார்கள். இன்னும் பல கோல்க்கள் திறக்கப்படுகின்றன என்றும், திறக்கப் படுகின்றன திறத்தோடும் செங்கில்க் உத்த கொண்டிருக்கின்றன. மொத்தத்தில் தமிழ் காட்டெங்கும் ஹரிஜன ஆய்வப் பிரவேசத்திற்குப் புரண ஆதாரம் சாதகமான அபிப்பிராயமும் இருந்த வருகிறது என்பது சந்தேகமற்ற தெளிவாக விளக்கி விருக்கிறது. எம்முடைய எம்முடைய விளக்கி னுள்ள சென்னை சர்க்காருக்கு மாத்திரம் இந்த விஷயம் விளக்கியதாகத் தெரியவில்லை. அவர்களுக்கு விளக்கியிருக்காய், ஒவ்வொரு கோலையும் திறப்பதற்கு அத்தந்தையினுள்ள ஹன்களின் அபிப்பிராயத்தைக் கேட்பது என்னும் எம்முடைய தைத் இனியும் கடைப்பிடித்துக் காலம் கடத்த மாட்டார்கள் அல்லவா? இனிமேல் ஹன்களுடைய அபிப்பிராயத்தைச் சர்க்கார் கேட்கவேண்டிய அவசியமே இல்லை. சர்க்காருடைய அபிப்பிராயத்தைத்தான் ஹன்கள் கேட்கவேண்டிய அவசியம் சேர்ந்திருக்கிறது. தமிழ் காட்டுப் போது மக்களின் அபிப்பிராயம் எம்முடைய வெளியாதி விட்டபடியால், சென்னை சர்க்கார் உடனே தமிழ் காட்டிலுள்ள எல்லாக் கோல்களின்

யும் ஹரிஜனங்களுக்குத் திறக்கும்படியான உத்தரவு பிறப்பிப்பது கியாயமும் மூன்றாம்வகையாகும். இம்மாதிரியில் சமதா மதி மத்திரிகள் சந்தர்ப் பிரயாணம் செய்வதற்கும், ஆலயத் திறப்பு என்ற பெயரால் ஒவ்வொரு வருடக்கும் போய் மாலை போட்டுக் கொள்வதற்குத்தான் இம்மாதிரி காலச் சாத்திரங்களுக்கும் என்ற ஏற்பாடும். புதுச் சேரிபிலும் காலாக்காலிலும் உள்ள கோயில்களை பெல்லாம் திறந்து விடும்படி பிரகடனம் சர்க்கார் போட்டிருக்கும் உத்தரவைப் பார்த்த பிரதானவது சமதா மத்திரிகள் விழித்தா வருவார்களாக.

சொந்த விவகாரமா?

இந்தோ-காலு தேசத்துக்கு யுட்கு மக்களின் கிணக்கு இரங்குகிறோம். காட்டின் சந்தர்ப்பத்துக்கான இரத்தத்தைச் செறி அகல்கள் எடுத்துப் போராட்டத்துக்கு சமதா அதுதரப்பத்தைச் சொத்துக்கொடுக்கிறோம்.

மகா புத்தம் முடிந்த ஐப்பாளிய ஆதிப் பத்திரிகைக்கு விடுதலை மகாபத்த இத்தோ-காலுக்கை, 'பயதய பெத்தானே பெத்தான்' என்ற பிரொஞ்சக்காரர்கள் மூன்று போலியை அடிமைப்படுத்தி ஆய் பார்த்திருக்கிறார்கள். அந்த முயற்சியை எதிர்த்து இத்தோ — காலுக்கின் ஒரு பகுதியில் உத்தாபிதமாவிற்குக்கும் 'விடப்படும்' முடியாக சர்க்கார் தீர்ப்பு போல் எடுத்திருக்கிறார்கள். பிரொஞ்சக்காரர்களின் மத்திரியாசிய மெண்ட்டே இத்தோ - காலுக்குப் பற்றப்பட்டு வந்த போது, ஒரு சமாதான ஒப்பந்தம் ஏற்படுமென்ற எதிர்பார்க்கப்பட்டது. ஆனால் அவ்விதம் சமாதான ஒப்பந்தம் ஏற்படவில்லை. புத்தமே அதிமகா முண்டுகுக்கிறதா.

"விடப்படும் விவகாரம் என்ன சொந்த விவகாரம். இதில் அக்கியர்கள் பிரகேசிப் பதற்கு உரிமை இல்லை" என்ற மெண்ட்டே சொல்லுகிறார். எவ்வது, அக்கியர்கள் யாரும் பிரகேசிச்சவர்கள். ஆனால், பிரொஞ்சக்காரர்கள் இத்தோ-காலுக்கில் பிரகேசிப் பதற்கு என்ன உரிமை இருக்கிறது? இத்தோ-காலுக்குப் பிரொஞ்சக்காரர்கள் அக்கியர்கள் அல்லவா?

பிரான்ஸ் தேசத்திலே பிரொஞ்சக்காரர்கள் எது மெண்ட்டேகாலுக்கும் செல்ல வாய். அதைச் 'சொந்த விவகாரம்' என்றும் சொல்லுவோம். ஆனால் பிரான்ஸுக்கு எழுவாய் வாய் தூத்திரிகப்பாலுக்கை இத்தோ-காலுக்கில் கதேச மக்களின் சந்தர்ப்பத்தைப் பிடுக்குவதற்காகப் பிரான்ஸ்

எடுத்துப் அக்கிரமம் போராட்டத்தைச் சொந்த விவகாரம் என்று ஏற்பாடுச் சொல்வது? 'சொந்த அக்கிரமம்' என்றுதான் சொல்ல வேண்டும்.

தமிழர் எங்கே?

புது புது தமிழ்ச் சங்கத்தின் காரிடா தரிசி பிரதீ கால்கொண்டுப் போயிருக்கிறார்கள். அங்கே தமிழ்நாட்டுப் பிரதீகிதினைப் பார்க்கவேண்டுமென்ற தேடி அலைந்தார்கள். தமிழ்நாட்டுப் பிரதீகிதினை இருந்த இடத்தையே அவர்கள் கண்டுபிடிக்க முடியவில்லை. "மூன்றே பெல்லாம், ஸ்ரீ சத்தியஸூர்த்தி கால்கொண்டு வந்தகொண்டிருக்கிற காலத்தில், இப்படியா இருந்தது? தங்குநாட்டுப் பிரதீகிதினை உள்ள இடம் உடனே தெரியுமே? இப்போது தேடினாலும் அப்படி விடும்படியே?" என்று மெண்ட்டே காரியதரிசி மெண்ட்டே கடிதம் எழுதி யிருக்கிறார்கள்.

ஆம்; அந்தக் காலம் கங்குக்கூட ஸூபகம் இருக்கிறது. கால்கொண்டு பிரதீகிதினால்க்கா அமைக்கப்படும் விடுதலையில் தமிழ்நாட்டுப் பகுதி கலகலென்று இருக்கும். காரண கோத்திரம், மற்ற மாகாணப் பகுதிகளில் மெண்ட்டே தேசிய தேவகிண அமுக்கிச் சொல்லு, பாசுதியாசிய பாடல்செய்க்கப்போக முடியும். இன்றைய தமிழ்ப் பேச்சு கங்கே 'போனாலும் காலில் விடும். தமிழ்ப் பிரதீகிதினால்க்காலையே சமதா திருவல்லிக்கோணி அப்பாசாமி ஐயர் கால்கொண்டுச் சொந்த ரோகிட்டலும் எடுத்தவர்கள். பாசுதியே கால்கொண்டு கல்கு 'கம்' என்ற காப்பி மனமும் வரும்.

இப்போது கியாமல் மாறியே விட்டது. கால்கொண்டு பிரதீகிதினால்க்கால்குப் போட்டி என்னமோ பலமாக எடுத்திருக்கிறது. எல்லாம் இங்கிட்டத்தில் மெண்ட்டே கடிதம் அப்ப அக்கியர்களை மூண்டிட்டுத்தான் என்று தெரிகிறது. இது சம்பந்தமாக ஒரு வேலர் எழுதி யிருக்கும் கடிதத்தை 'கிட்டமேனா' யில் மெண்ட்டேயிருக்கிறோம். அவருடைய பஞ்சர் கியாயமானது எப்பதில் சந்தேகம் இல்லை. மெண்ட்டே விஷயத்தில் கால்கொண்டுக்கும் அ. இ. கா. கமிட்டிக்கும் போகத் தடுக்க முடியாத அசௌகரியம் கோரிட் மருக்கவாய். ஆனால் 250 பேசில் 190 பேருக்கு அசௌகரியம் எப்பது எப்பது தருத்ததல். அப்படி அசௌகரியத்தினால் அக்கு போக முடியாதவர்கள் தங்கள் உத்தரவகளை காத்திரமா செய்து மற்றவர்களுக்குக்காலது இடம் கொடுக்கவா மல்லவா?

சீக்கிரத்தில் மாஸ்காவில் இருந்து வல்லரசுகளின்
மகாராஜ் கடைபிடிப்பு போலீஸு. சமீபகாலத்தில் கொழும்பு
ஸ்டாபிஸ்டுடைய கொள்கைகளால் தியாகத்தின் பற்றி உலகம்
வளர்ந்தவன் போலீஸ் மகாராஜ் மகாராஜ் மகாராஜ்
விவரிக்காத விவரித்திரு.

கொழும்பு!
வாழ்வுகள்!

கொழும்பு மகாராஜாவின் சித்தம் எப்படியோ அந்த
அப்படியே அதுசரித்து கமலகுந்த அலையில் சீக்கிரம் -
தாய்களைக் கொண்டு வரப் போவதாக திவான் கம். ஏ. நாராயண்
கதாவிடார் கொள்கைப் பதித்திரு.

தாய்கள் சித்தம்
அப்படியே பாகியம்

11

தஞ்சாவூர் தமது தாட்டுக் காவரங்களைக் களையும் பள்ளிக்கூடங்களிலும் அளிக்கப்படுகிற வகைப் பேரும்பாலும் ஏட்டுக் காவரக்காய் வகையைச் சேர்த்தது. பிற்கால வாழ்க்கையின் சித்தம் பயன்பாட்டிற்குரிய சமையல்குறைவகையாகவும் தமது சிவனது சிறு குழந்தைகளின் மூளையிலும், இளம் பிராய காலப்பருவின் மூளையிலும் தினரிக்கப் படுகின்றன. இதனால் 100-க்கு 99 குழந்தைகளின் மூளைகள் வந்தியதன்மையிலேயே உள்ளன. உலமாக்களால் சேயையும் சத்தியையும், உற்பத்தி சத்தியையும் இழந்து விடுகிறார்கள். சர்க்கார் காலியாவாய்களிலும் வந்தந்தக் கம்பெனிகளிலும் குழந்தைகளை மோசன செய்வதற்கே லாயக்காக மோசன யாருகிறார்கள்.

"ஒரு மீனாள் மூட்டை கு. A அடக்க
முள்ள ஒரேகை அரிவையும் கு. B அடக்க
முள்ள மற்றொருகை அரிவையும் X:Y
நிதிக் கையே அதை மூட்டை கு. C கீழ்க்
கீழ்த்து. அடுத்துல என்ன கென? G
கீழ்த்து என்ன மட்டத்தின் A, B, X, Y, G
கேட்கும் சம்பந்தம் கென?"

சுரு. அத்தபதமா உண்டா? :-

இந்தக் கணக்கைப் படித்ததும், "கடவுள் சீக்கிரத்தில் அவர்கள் யாருடையதாகிறோ, எப்பதிலும்கூட ஆண்பத்திரியோதான் உத்திப்பார்க்கன்!" என்று பதில் சொன்னது நோன்றிவிடும். இப்போது?

பின்னர் சிறு குழந்தைகளுக்கு எழுதி
துக்கமாக உத்தேசம் புத்தகம் வரிக்
கப் சொன்னது பற்றியே சாஜாஜி
அவ்விதம் சொன்னார். அப்படியானால்,
மேலே காட்டியிருக்கும் உதாரணம்
உட்கார் 'சென்சைவ்ஸ்' என்னவெனினால்
1980 உபவேசிக்கப் பட்டிருக்கின்றதா
வா என்பதைச் சென்சைவ்ஸ் கருதுகிறார்.

கோத்தரத்தும் குழந்தைகளின்
மூலையில் வீதமுள்ள ஈரநீரையும்
பரிசுரை என்னும் வீதி ஊறட்டியினு
வெறு. இவ்வப்பகுதி இந்த இடம்
கட்ட வேண்டிய கோயிலாகவெருத்
தும் ஈரநீர்தின் தன்னுள் கோயிலி
விரும்புமதக் காணலாம்.

18

இருக்க இருக்க, மேதும் மேதும் உதாராக குதரத்தையென்று வருவோது. வாழ்க்கையின் வேறுப்போடு உபாத்தியாயப் தொழிலையும் வேறுபு ஏற்படுவோது. இதன் பயனென்கையில் குதரத்தையின் தனிமையே வந்து விடுகின்றன.

ஆமேதான், ராஜாஜி "தன்ம குதரவின் கவி கற்பிக்க வேண்டுமாயும் தன்ம ஆசிரியர்களுக்கே வேண்டும். தன்ம ஆசிரியர்களை உண்டாக்குவதற்குத் தகுந்த போதகு குதர ஆசிரியர்களுக்கே வேண்டும். அத்தகைய ஆசிரியர்களுக்கு எங்கே போவது? எப்படித் தயாரிப்பது?" என்ற கவலைகளை வெளிவிட்டார்.

தனிமை மிகவும் கவலைக்கிடமானது தான்; எத்தெவள்கிற, ஆவியும் அதைச் சமைத்தாக வேண்டும். தன்ம ஆசிரியர்கள் அப்ப சோதபமாகக் கெடத்தான் போவாது? "மோத்தம் இருப்பதற்குத் தகுந்த ஆசிரியர்களைத் தேர்வது!" என்று மேற்படி மனதாட்டியோடு எவ்வென்றுத் திட்டத்தின் குறு புகுமுதான ஸர் ஸுக் காரிஜென்ட் வெளிவிட்டார்.

ஆசிரியர்களுக்கும் எப்படியும் உயர்த்த வேண்டும் என்ற கெட்டுத் தாடெய்தும் நடத்து வருவோது. அதை தான் மனப்பூர்வமாக ஆதரிக்கிறோம். எங்கே கவிச் சீர்திருத்தத்திற்கும் அதுவே அடிப்படை என்றுக் கருதுகிறோம். ஆனால் ஒரு விஷயம் சொன்ன வேண்டும். ஆசிரியர் எப்போதென்பது உயர்த்தாக இருந்து தாடெய்குமுன்ன ஆசிரியர்கள் வேண்டுதல்தம் செய்தார்களானால், வேண்டுதல்தம் ஒரு வருஷம் தீர்த்ததானால், —அதனால் தாட்டுக்கு எவ்வளவோ தன்மை உண்டாகலாம். மனமுறுகு விஞ்ஞாத பன்ன யதிரிமையே நெடு தானாகப் பிரயாணம் செய்து வரது தட்டிப்போன ஆசிரியர்கள் ஒரு வருஷம் கட்டாய விடுமுறை எடுத்துக் கொண்டால், மேலு புதிய குதரக் கவித் திட்டத்தை அமுல் நடத்த அவர்கள் ஆதரம் உள்ளவர்களை விடுப்பார்கள். பரிட்சை, பிரம்படி, பெய்ரோகம் திறத்தம், மன்னா யின் குட்டுதம் முதலிய கட்டு பிராண்ட சாதனங்களின் உதவி மிக்கமாக, அன்பின் உதவியோடுமேயே பிள்ளைகளுக்குக் கவித் கற்பிப்பது அவர்களுக்குச் சாத்தியமானது. "பாட திட்டங்களை இன்னிவ்வையாநிர்மாத்த வேண்டும்; இன்னிவ்வையு மாத்ரி குக் குமுத்தர்களின் அதிஷ்ட கற்பன

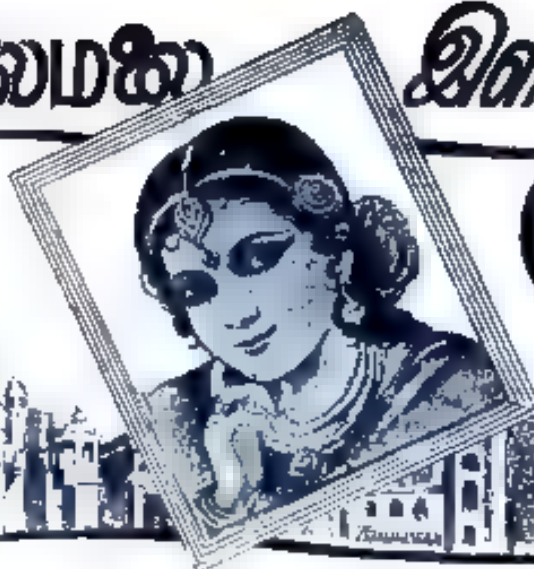
சாத்தியம் வதன்கு போவதற்குப் பரிவா உதவித்து; பெருகும்; வாழ்க்கைக்கு உபயோகமாகவும் தோத்துக்கு தக்கவையாகவும் இருக்கும்" என்று கொள்கை கூடிய சாதி அப்போது ஆசிரியர்களுக்கு ஏற்படும்.

மீட்டி முக்கையினே எத்தோதுமாக இருப்பதுதான் கவிப் பரிதரின் தனிமையே தோக்கவா இருக்கவேண்டுமென்றும், இதற்காக எவ்வாறு பிள்ளைகளுக்கும் சம்பந்தம், நடவடி முதலிய ஆதரம் கவிக்கக் கற்பிக்க வேண்டும் என்றும் ராஜாஜி கூறியது மிக முக்கியமான விஷயம். ஆனால் பம்பாயின் ராஜாஜி கூறிய போலிசுக்களின் எவ்வாறு மிகத் தீர்த்தது அவர்களுக்குமே பிரச்சனத்தின் கூறியதே வாகும். யுனிவர்சிட்டியின் கட்ட திட்டங்களும் சீக்கர் கட்டுப்பாடுகளும் இக்காலம். தாட்டியேயுள்ள தீர்த்த அதிவாதிக்கு அனிகுதைய இய்டம்போல் கவி குதரவின் பரிசோதனைகள் செய்வதற்குக் கத்திரை அனிக்க வேண்டும் என்று ராஜாஜி கூறியதை தீர்த்ததே தீர்த்தது. அதைக் கட்டினும் தாட்டுக்குத் தன்மை வாய்ப்பது வேண்டுமென்று கெடவாது. உதாரணமாக, அதிஷ்ட குதரத் குமுத்தரகளுக்குப் பத்து வருஷ வதரவின் எழுத்துக் கற்பிக்காமலும் எத்தரம் படிக்கச் சொன்னாலும் வாய்ப்போதி வாகவே, போருக்களக் கட்டியோ, கத்திரைமிகளும் குதரவோடு கவித் கற்பித்துப் பரிசோதனை செய்வ விடும் போல், அதற்கு வேண்டிய வதிரைச் செய்து கொடுக்க வேண்டும். உதாரணப் பிரதித்தி போதா போண்டுகாரி அம்மை முதலியவர்கள் இப்போதிச் சோதனைகள் செய்ததால் மனம் குதரத்தாகவே பரமோபகாரம் செய்கிறார்களென்க.

கருங்கச் சொன்னால், ராஜாஜியின் மேற்கண்ட போலிசுவானது கவிமனின் கவிமன்களையும் கவித் தனிமையையும் வேட்டி. அத்தோடுகிற விடுதலை அனிகளும் போலிசு வாகும்.

அத்தகைய விடுதலை இத்தாட்டுக் கவிமன்களுக்குச் சீக்கிரமே சீத்தியாகும் என்று எதிர்பார்ப்போமாக.

அந்த ஆதரமான எப்படியும் தட்டும்போது இதன் புன்னிய பூமிதின் கவிமன்களும் திருமன்களும் அத்தியத்த சித்தோபகாரத்துடன் கூடுதலாகவும்கள் வன்பதின் ஸாரிதின்.

3. சேவல் கூவிற்று !

குமாரலிங்கம் சோலைமலையில் அடிவாரத்துக்கு வந்து சேர்ந்தபோது, மலைமேலே ஒளிர்ந்து அவனை அவ்விடத்துக்குக் கவர்ந்து இழுத்த முருகன் கோயிலின் அமர தீபம் அவன் பார்வைக்கு மறைந்து விட்டது. அதற்குப் பதிலாக, கீழ்த் திசையில் உறித்து மேலே செறிது தூரம் பிரயாணம் செய்து வந்திருந்த விடி வெள்ளியானது உதய கன்னியின் நெற்றிச் சுட்டியில் பதித்த கோலினூர் வைரத்தைப்போல் டால் விசிறிற்று. அதுமட்டு மல்லாமல் வானத்தை மறைத்திருந்த மேகத் திட்டுக்கள் விவ்வி விட்டபடியால், ஆகாச வெளி யெங்கும் கோடானுகோடி வைரச் சுடர்களை வாரி இறைத்தாற் போன்ற காட்சி தோன்றியது.

கிழக்கு நன்றாய் வெளுத்து, சுக்கிர ஜுடைய பிரகாசமும் மங்கத் தொடங்கிய சமயத்தில் குமாரலிங்கம் சோலைமலையை யடுத்திருந்த பாழடைந்த கோட்டையை அடைந்தான். களைப்பினால் அவனுடைய கால்கள் நெருகிய, நன்னை மீறி வந்த தூக்கத்தினால் கண்களும் நலையும் கழிந்தன. "இனிமேல் செறிது தூரமும் கடக்க முடியாது. இந்தப் பாழடைந்த கோட்டைக்குள்ளே புழுந்து எங்கேயாவது ஓர் இடிந்த மண்டபத்தைப் பார்த்துப்

படுத்துக் கொள்ள வேண்டியதுதான். ஜனசஞ்சாரம் இல்லாத இடம், பத்திரத்துக்குக் குவரவு ஒன்றுமில்லை" என்று மனதில் எண்ணினான். மதின் கவர் இடிந்ததினால் ஏற்பட்டிருந்த வழி மூலமாகக் கோட்டைக்குள்ளே புழுந்து சென்றான். மிக விப்பான எண்ணம் ஒன்று அப்போது அவன் மனதிலே தோன்றிற்று. அந்தக் கோட்டைக்குள்ளே முன் எப்போதோ ஒருசமயம் ஏறக்குறைய இதே மாதிரி சந்தர்ப்பத்தில் ஒளிந்து கொண்டதைக் கார்ப் பிரவேசித்தது ஞாபகத்துக்கு வந்தது. எப்போது, எதற்காக அங்விதம் நிகழ்ந்தது என்பதெல்லாம் ஒன்றும் தெளிவாகவில்லை.

முன்று வருஷத்துக்கு முன்னால் அவன் இந்த மலைமேலுள்ள முருகன் கோயில் திருவிழாவுக்கு வந்திருந்த போது அந்தப் பாழடைந்த கோட்டையை மேலே யிருந்து பார்த்தானே தவிர, அதற்குள்ளே பிரவேசிக்க வில்லை பின், எப்போது அங்கே தான் வந்திருக்கக் கூடும்? இது என்ன பயத்தியக்கார எண்ணம்? கோட்டைக்குள்ளே மேலும் போகப்போக, அந்த எண்ணம் உறுதிப்பட்டு வந்தது. மேட்டிலும் பன்னத்திலும் கல்லிலும் காரையிலும் அவன் ஏறி இறங்கி நடந்து சென்றபோது,

"சிச்செனா தீவிலே மூன்றெழு
தடவை வரும் வந்திருக்கிறோம். ஆனால்
அச்சமையர் இந்த இடங்கள் எல்லாம்
இவ்வீதமரசு இல்லை?" என்று சிச்செனா
மகத் தெளிந்தபடி.

இன்னும் கொஞ்ச தூரம் சென்ற
தும் காடாக மண்டிக் கிடந்த மரம்
செடிசெடிக்கு மத்தியில் ஒரு தெருமண்ட
பம் இருப்பது தெரிய வந்தது. அதற்
குச் சற்றுத் தூரத்தில் மேல் மச்சக்க
யெல்லாம் தகர்ந்து விழுந்து சேத்
தனம் மட்டும் அதிகம் கைதபரம
நிருத்த ஒரு கட்டிடம் காணப்பட்டது.
மேற்படி மண்டபமும் அப்பா
விருந்த கட்டிடமும் அவற்றுக்கு என்
ருயப் பழக்கப்பட்டவைவரத்தேரன்
தின். எப்பொழுது, எந்த நேரம
யில் எப்படி மட்டும் தெனீவரக
யில்லை. தாக்க மயக்கத்தினால் என்
ருக போகித்து ஐரபகப் படுத்திக்
கொண்ட முடியவில்லை. "எல்லாவற்
தும் இர்த மண்டபத்தில் சிறிது
நேரம் படுத்து உறங்குவாம். உறங்கி
வழங்கப் பிறகு மகத் தெனீவுடன்
போகிக்கவாம்" என்று தீர்மானித்
தான். அந்தத் தீர்மானத்தை சிறிது
வெந்துவந்ததாக மண்டபத்தின்
விளியில் ஒரு தான் ஓரமாக உட்
காந்தான். சிறிது தனம் அவ்வளவு
கடமாக இல்லை. குண்டும் குழியும்
ஒன்றும் கட்டியுமாகத்தான் இருக்
கிறது. தலைக்கு வைத்துக் கொள்ள
வும் ஒன்றுமில்லை. "ஆனாலும் இனி
ஒரு சிறிதுமூர் தூக்கத்தைச் சமை
க்க முடியாது. அகைய மடித்துத்
தலைக்கு வைத்துக்கொண்டு படுத்துக்
கொண்ட வேண்டியதுதான்" என்று
குமரனின்மம் எண்ணினான். அப்
கொது எங்கெவோ பந்தத்திலிருந்த
கிராமத்திலிருந்து "கொக்கரக்கோ!"
என்று சேவல் கூவும் சத்தம் கேட்
டது! கொக்கரக்கோ! கொக்கரக்கோ!
கொக்கரக்கோ!

மூன்றாவது தடவை சேவல் கோரி
"கொக்கரக்கோ!" என்று கூவின
போது, குமரனின்மத்தின் கண்ணை
கிறே இவ்விர ஐரபமோ, மச்சந்தி
தூரமோ என்று சொல்லும்படியாக
ஒரு பெரிய அதிசயம் கிழங்கது. அவன்
உட்காந்த மண்டபம் புத்தப் புதிய
அழகான வயந்த மண்டபமாக மாறி
யது. மண்டபத்தைச் சுற்றியிருந்த

காடு ஒரு கொடியின் மயக்கம்
பூத்துச் குறுங்கிப் செடிசெடி மரம்
களும் உண்ட உத்தியான வளம்
ஆயிற்று. அதற்கப்பாலிருந்த இடிந்த
கட்டிடம் மூன்றுக்கு மேல்
கதையுள்ள அழகிய வேலைப்பாடுகள்
அமைந்த அரண்மனை ஆயிற்று. இன்
னும் அதற்கு அப்பால் இரு புறம்
கனிலும் வேறு அழகிய கட்டிடங்கள்,
கவர்னில் பூசிய மூத்துச் கண்ணும்
பிணும் கைமுறையின் மங்கிய வெளிச்
சத்தில் தாவரங்காகப் பிரகாசித்த
கட்டிடங்கள், காணப்பட்டன. சேதம்
சிறிது மின்னாத கோட்டைச் கவர்ன்,
கோட்டை வரல்கனின் மேல் விமா
னங்கள் ஆவியவை, மல்லகாகவும்
கூறும் முழுவதும் துடனும் கண்
முன்பே தோன்றின.

இந்த மாயாஜால மாறுதல் எல்லாம்
வை விசாடி நேரத்திற்குள்ளேயே
ஒன்றன்பின் ஒன்றாக கிழங்கு குமரன
வந்ததைத் திக்கு மூக்காடச் சென்
தன. அதே சமயத்தில் அரண்மனை
கூராக வரலில் நாதன்வரம் வரகிக்
கும் இனிய ஓகையும், கோட்டை
வரலில் நகர மூழ்குந் சத்தமும்
கேட்டன.

கல்வ அந்தகாரத்தில் பனிச் சென்று
மின்னும் மின்னலில் விந்தாரமான
பூப்பிரதேசத்தின் தோற்றம் கண்
னுக்குப் புலனாவது போல, அந்தப்
பழைய கோட்டையின் அதிசயமான
வரலாறு முழுவதும் குமரனின்மத்
துக்கு ஐரபகம் வந்தது. ஏறக்குறைய
இதே ஈரநிர சந்தர்ப்பத்தில் மூன்
றெழு தடவை இந்தக் கோட்டைச்
குன்றே தான் பிரவேசித்தது மூத்தி
தும் உண்மை; அதில் சிறிதும் சர்
சிக்கமேயில்லை.

இக்கதக்கு ஏறக்குறைய தூத
வருஷத்துக்கு மூன்றாம் நென்பாண்டி
காட்டில் மேற்கு மலைத் தொடருக்
கருவில் இரண்டு பெரிய பாண்டியப்
பட்டு வம்சங்கள் பிரசித்தி பெற்று
விளங்கின. ஒவ்வொரு வம்சத்தின்
ஆளுகையிலும் சுமார் 800 கிராமங்கள்
உண்ட. மறவர் வகுப்பைச் சேர்ந்த
பழந்தமிழ்ச் குடியனாரெய இரண்டு
பாண்டியக்காரர்களும் பூரண கதத்
நிரத்துடன் சிற்றரசர்களாக ஆயி

செலுத்தி வந்தார்கள். மேலே குடி படைகள் அவர்களுக்கு அடங்கி நடந்தார்கள். மேலே அவர்கள்மீது அழிகாரம் செலுத்துவதற்கே, கப்பம் கேட்பதற்கே உரிய பெரிய அரசாங்கம் எதுவும் கிடையாது. அப்படி யாராவது கப்பம் கேட்க வந்தால் அவர்களை எதிர்த்துப் போரிடும் வீரமும், போர் வீரர்களும் அவர்களிடம் இருந்தார்கள். சோலாமலைமீதும், மாறனேந்தலிலும் கிடித்த முத்துகையைச் சமாளிக்கக் கூடிய பெரிய கோட்டை கொத்தளங்கள் இருந்தன.

அக் காலத்திலேதான் 'கும்பேணி' யாரின் ஆட்சி பரத நாடுவிற்கும் பரவிக்கொண்டு வந்தது. பண்டம் விற்கவும் பண்டம் வாங்கவும் வந்த வெள்ளைக்கார வியாபாரிகள் முதலில் தங்கள் சொத்துக்களைப் பாதுகாத்துக் கொள்வதற்காக வீரர்களைச் சேர்த்துப் படை இரட்டினார்கள். பிறகு அந்தப் படைகளைக் கொண்டு காடு பிடித்து அரசாணத்தோடங்கினார்கள். அரசாட்சியெல்லாம் கண்ட இந்தியா கும்பேணியின் பெயரிலேயே நடந்தது. வியாபாரத் துக்காக வந்த வர்கள் அரசாங்கம் நடத்தத் தோடங்கினால் அதன் இயட்சணம் எப்படி யிருக்கும் என்று சொல்ல வேண்டியதில்லை. எந்தெந்த முறையிலும் போருள் திரட்டலாமோ, எவ்வளவு சிக்கிரத்தில் திரட்டலாமோ, அதுதான் கும்பேணி அரசாங்கத்தின் முக்கிய போக்கமா யிருந்தது. காட்டின் அரசாட்சி கையிலே இருந்தால், வியாபாரம் கன்றாய் நடக்கிறது என்றும், லாபம் ஒன்றுக்கு ஈழ மடக் காசுக் கிடைக்கிறது என்றும் கண்ட பிறகு மேலும் மேலும் இராஜ்யத்தை விஸ்தரிக்கத் தோடங்கினார்கள். கண்டையும் உயிர் சேதமும் இல்லாமல் சாமரண பேத உபயோகத்தினால் மல பிரதேசங்களைத் தங்கள் ஆட்சியின் கீழ்க்கொண்டு வந்தார்கள். உடுத்திக் கொள்ள னாட்டும் பூஞ்சும் வேட்டை யாடத் துப்பாக்கியும் அழகு பார்க்க சிலைக் கண்ணடியும் அவசரக் கத்தியும் கொடுத்துச் சில மகாராஜாக்களைத் தங்கள் வசத்தில் கொண்டு வந்தார்கள். அந்தந்தப் பாண்டிக்காரர்களுக்கு விசேஷ வார்த்தை தெரித்து

கொண்டு, விசேஷனைப் பூண்டோடு அழித்து விடுவதாக வாக்குறுதி கொடுத்துச் சிலரைத் தங்கள் மேலதிகாரத்தை ஒப்புக்கொள்ளச் செய்தார்கள். இந்தியர்களின் பரம்பரைக் குலதர்மமான விருந்தோம்பல் குணத்தை உபயோகப் படுத்திக் கொண்டு சில சிற்றரசர்களையும் துயின்றார்களையும் பிரிட்டிஷ் கும்பேணி ஆட்சியின் அத்தியந்த சிபேகிதர்களாகக் கொண்டார்கள். இந்த வகுவும் சிபேகிதர்களாக விருந்தவர்களை அடுத்த வகுவும் அடிமைகளாகக் கிணார்கள்.

இப்படி யெல்லாம் நடந்து கொண்டிருந்த காலத்தில், சோலாமலைக் கோட்டையின் புராதன சிங்காதனத்தில் வீற்றிருந்து செங்கோல் செலுத்தி வந்த மகா ராஜாதிராஜா வீரராம வங்க குலோத்துங்க நந்திரத் தேவர் பிரிட்டிஷ் கும்பேணியாரின் அத்தியந்த சிபேகிதர் ஆனார். கப்பல் ஏறிக் கடல் கடந்து வியாபாரம் செய்ய வந்த வெள்ளைக்காரச் சாதிவாரின் அந் அற்புத சாமர்த்தியங்களைப் பற்றி ஏற்கெனவே சோலாமலை மகா ராஜா சொம்பவும் கேள்விப்பட்டிருந்தான். எனவே ஆங்கிலேயன் ஒருவன் துப்பாக்கிகளை தோட்டாக்கள் சமீபமாகச் சோலாமலைக்கு வந்து, மகாராஜாவுக்குப் பெரிய ஸலாம் ஒன்று போட்டு, சோலாமலைக் கோட்டையை அடுத்த காடுகளில் வேட்டையாட விரும்புவதாகத் தெரிவித்ததும், மகாராஜாவின் ஆவர்தம் அளவு கடந்ததாயிற்று. வேட்டைக்கு அனுமதி கொடுத்ததோடு, தாமே அவனுடன் வேட்டைக்குக் கிளம்பிப் போனார். ஆங்கிலேயன் அவருக்குத் துப்பாக்கியை உபயோகிக்கக் கற்றுக் கொடுத்தான். இம்மாதிரி ஆரம்பமான சிபேகிதர் சிக்கிரத்தில் செருங் சேவ அத்தியந்த நட்பாக முதிர்ந்தது. கைவலிவிடுத்து மேற்படி ஆங்கிலேயன் கொண்டு வந்திருந்த இனிப்பும் போதையும் கொண்ட சாராய வகைகள் அவர்களுடைய நட்பு முதிர்வதற்கு சொம்பவும் துணை செய்தன. சில காரைக்குள்க்கு அந்த ஆங்கிலேயனுடைய சிபேகிதர்கள் சிலரும் சோலாமலைக் காடுகளில் வேட்டையாடுவதற்கு வந்து சென்றார்கள்.

1. வன்மம் வளர்ந்தது!

சோலைமலை சமஸ்தானத்துக்கு
ஆங்கிலேயர்கள் வந்து சேர்ந்த
சமயம், சோலைமலை மகாராஜா
வுக்கும் அந்தச் சமஸ்தானத்தை அடுத்த
பிறகுதான் மாறனேந்தல் மகாராஜா
வுக்கும் கொஞ்சம் மனத்தாங்கல்
ஏற்பட்டிருந்தது. எங்கிலைத் தகராறு

காரணமாக ஏற்பட்ட மனத்தாங்கல்
தான். மேற்படி தகராறில் இரண்டு
மூன்று தடவை சோலைமலை வீரர்கள்
மாறனேந்தல் வீரர்கள் முறிபடித்துத்
தூரத்தி யடித்து விட்டார்கள். இதற்கு
முக்கிய காரணம் மாறனேந்தல் மகா
ராஜாவின் மூத்த புதல்வனான யுவ

மகாராஜா உலகமாத கந்தர பாண்டி
யத் தேவனின் துக்கும் அகம்பாவு
முந்தான் என்று தெரியவந்தது.

சோலைமலை மகாராஜா தமது ஏக
புதல்விபான பரிமள மாணிக்கவயித்
தேவியை மாறனேந்தல் இளவரச
னுக்குக் கல்யாணம் செய்க்கவாம்
என்று ஒருகாலத்தில் எண்ணி யிருந்த
துண்டு. மாறனேந்தல் வம்சம் அந்தம்
திலும் பூர்வீகத்திலும் சோலைமலை
வாட்சத்துக்குக் கொஞ்சம் தாழ்த்ததா
யிருந்த போதிலும், பக்கத்து சமன்

தானமா யிருப்பதால் தமது உயிருக்
குயிரான அருமைப் புதல்வியை
அடிக்கடி பார்ப்பதற்கு வசதியா
யிருக்கும் என்ற அந்தரங்க
ஆசையினால் மேற்கண்ட யோசனை
அவர் மனதில் உலிந்தது. ஆனால்
அந்த எண்ண மெல்லாம் இப்போது
அடியோடு மாறியிட்டது. தமது
அருமை மகன் வாழ்வான் எல்லாம்
களனிகைபாகவே இருக்க நேர்ந்து,
சோலைமலை சமன்தானம் சந்ததியின்றி
அழிந்து போனாலும்கூட, மாறனேந்தல்

இளவரசனுக்கு அவனை
மணம் செய்து கொடுப்ப
தில்லை யென்று தீர்மானித்
தார். தம்மை அவாருந்த
மாறனேந்தல் மகாராஜா
வையும் அவருடைய மகனை
யும் பழிக்குப் பழி வாங்கி
அந்த வம்சத்தையே பூண்
டோடு அழித்து விட
வேண்டும் என்று வன்மம்
அவர் மனதில் தோன்றி
வவரம் பாய்ந்து நாளுக்கு
கால் வளர்ந்து வந்தது.

மாறனேந்தல் பாஸ்

தானத்தைப் பற்றிச்
சோலைமலை மகாராஜா
ளின் மனோ நிலையைத்
தெரிந்து கொண்ட அவ
ருடைய வெள்ளைக்காரர்
சிறேதிதர்கள் கொஞ்சங்
கொஞ்சமாக அந்த வன்
மத்துக்குத் தூயம்
போட்டு வளர்த்தார்கள்.
மாறனேந்தலைப் பழி தீர்க்
கத் தங்களுடைய உரு
வியை அளிக்கவும் முன்
வந்தார்கள். இதன் பேரில்
சோலைமலை மகாராஜாவுக்
வும் கும்பெனியாருக்குந்
சிறேக உடன்படிக்கை ஏற்
பட்டது. ஒருவருடைய
சிறேதிதர்களும் பகைவர்
களும் மற்றவருக்கும் சிறே
திதர்கள் பகைவர்கள் என்
தும், எத்தம் நேர்த்தால்
ஒருவருக் கொருவர் சகா
யம் செய்து கொள்ள
வேண்டும் என்றும், முக்
கியமாக மாறனேந்தல்

தும் தும் இவ்வி. சோகியமிய மகாராஜா
 னப்படியும் இந்த காட்டிலே பிறந்து
 வளர்ந்தவர். பழைய மதவர் பெருந்
 குடியைச் சேர்ந்தவர். தங்கணியும்
 கமது குடும்பத்தாரையும் அணிபர்க
 வாகிய வெள்ளைக்காரர்கள் அவமதிப்
 பாக நடத்துவதற்கு அவர் சம்மதிக்க
 மாட்டார். கமங்கும் ஒரு காலம் கடிக
 சித்திரத்தில் வந்தே தீரும். வட தேசத்
 திலே இந்த வெள்ளை மூஞ்சிகளை
 காட்டை விட்டுத் தூத்துவதற்காக
 அநேக பேரிய பேரிய மகாராஜாக்க
 ளும் கலாப்புகளும் சேர்ந்து யோசனை
 செய்துவருகிறார்களாம். அவர்களிடம்
 போய் காணும் சேர்ந்து கொள்ளுமெ
 றேன். பேரிய படை சேர்ந்துக்
 கொண்டு திரும்பி வருகிறேன். அது
 வரையில் தங்கள் பொறுமையுடன்
 இருக்க வேண்டும்!" என்று கேட்டுச்
 கொண்டான். தந்தை அதற்குச் சரி
 யான பதில் சொல்லாமல், "சமயோ
 சிதம் போய் பார்த்துக் கொள்மி
 ரேன். எங்களைப் பற்றிக் கவலைப்
 படாதே! நீ உடனே புறப்படு!"
 என்றார். வெளி காட்டிலிருந்து வந்த
 படைவர்களாவது தயவு தாட்சண்யம்
 காட்டுவார்கள், உன்னுள் படைவர்க
 ளிடம் சிறிதும் கருணையை எதிர்
 பார்த்து முடியாது என்னும் உண்
 மையை வயது முதிர்ந்த மாறனேந்தல்
 மகாராஜா அறிந்திருந்தார். ஆனால்
 அந்தச் சமயம் அதைப்பற்றித் தம்
 குமாரனிடம் வாக்குவாதம் செய்ய
 அவர் விருப்பமில்லை.

மீதானேந்தல் இளவரசன் கோட்
 டையின் இரகசியவழியாக அன்றிரவே
 வெளியேறினான். கோட்டையிலிருந்து
 இரண்டு நாட தூரத்தில் இருந்த
 மேற்கு எங்குத்தோடரை அடைந்து
 அங்குள்ள காடுகளில் கிவகாலம்
 ஒளிந்திருக்கலாம் என்ற எண்ணத்
 துடன் விரைந்து சென்றான். ஆனால்
 போலுது புலரும் சமயத்தில் எதிர்ப்
 புறத்திலிருந்து மாறனேந்தல் முந்
 துகையில் சேர்ந்து வெள்ளைத்
 தாக வந்த கும்பெனிப் படை வீர
 களில் ஒருவன் காலை ஓரமாக ஒளிந்து
 சென்ற இளவரசனைப் பார்த்து
 விட்டான். புத்த கால தர்மப்படி,
 "யாரடா அங்கே போகிறவன்!"
 என்று கேட்டான். அவனுக்கு மது

மொழி சொல்லாமல் இளவரசன்
 காட்டிலே புகுந்து ஓடினான். கும்பெனி
 வீரர்களின் சந்தேகம் அதிகமாயிற்று.
 படைத் தலைவர் அவனைத் துபத்திப்
 பிடித்துக் கொண்டு வரும்படி ஆறு
 வீரர்களை சிறுத்திவிட்டு மத்தவர்
 களுடன் மேலே சென்றான்.

தன்னைத் தொடர்ந்து ஆறு வீரர்கள்
 தான் வருகிறார்கள் என்பது இளவரச
 னுக்குத் தெரியாது. தான் மாற
 னேந்தல் இளவரசன் என்பதாகத்
 தெரிந்து கொண்டு ஒரு பேரிய
 படை தன்னைத் தொடர்ந்து வருவ
 தாகவே நினைத்தான். அவர்களிடம்
 எப்படியும் அகப்படக் கூடாது என்று
 மனதை உறுதி செய்து கொண்டு
 அடர்ந்த காடுகளில் புகுந்து ஓடினான்.
 கலையாக, சோகியமியின் அடி
 வாரத்தை அடைந்தான். சற்றுத்
 தூரத்தில் சோகியமியக் கோட்டை
 தென்பட்டது. அதன் சமீபத்தில்
 போவதற்கே அவனுக்கு இஷ்டமில்
 லாமலிருந்தாலும், வேறுவழி ஒன்றும்
 காணவில்லை. அந்தக் கோட்டை
 மதின் ஓரமாகச் சென்றுகொண்டை
 யைக் கடந்து போனால்தான் அப்பால்
 மலைமேல் ஏறுவதற்குச் சௌகரிய
 மான சரிந்த பாதை இருந்தது. இள
 வரசன் அப்போது வந்து சேர்ந்திருந்த
 இடத்தில் பாதை செங்குத்தாகக்
 கிளம்பியது. சற்று வின்று யோசித்த
 பிறகு, பின்னால் சமீபத்தில் கேட்ட
 காலடிச் சத்தத்தினால் உத்தப்பட்டவ
 னாய், இளவரசன் மேலும் விரைந்
 தான். அவனுடைய காய்கள் கெளு
 சின; தலை கழன்றது; கண்கள்
 இருண்டு வந்தன. கோட்டை மதின்
 அடுத்திருந்த குநகலான வழியில்
 அவன் போய்க்கொண்டிருந்தான். பின்
 னால்காலடிச்சத்தம் விரைவுக்கு விரைவு
 நெருங்கி வந்து கொண்டிருந்தது.
 மேலே ஓர் அடிகுட இனிமேல்கூடக்
 முடியாது என்று தோன்றியது. ஒரு
 பக்கக் கோட்டைச் சுவரும் மற்றொரு
 பக்கம் கிடுகிடு பன்னமுமாக இருந்த
 அந்தக் குறுகிய பாதையில் அப்பால்
 இப்பால் கார்ந்து தப்புவதற்கு வழியே
 வில்லை. வேட்டை காப்பகிள் போய்
 தன்னைத் தூரத்திக் கொண்டு வரும்
 சதிரி வீரர்களிடம் அகப்பட்டுக்
 கொள்ளவேண்டியதுதான். (தொடருக)

மதித்தீர்!

[illegible]

வம்சத்தின் கோட்டத்தை அடக்கச்
சோழியை மகாராஜாவுக்குக் கும்
பெணியார் உதவி செய்வார்கள் என்
தும் உடன்படிக்கையில் கையெழுத்
தது. அதற்குப் பதிலாகச் சோழியை
சமஸ்தானத்தில் கும்பெனியாருக்குச்
சிறிலி விசேஷ உரிமையுடனும் சலுகை
களும் அளிக்கப்பட்டன.

இந்தச் செய்திகள் எல்லாம் மாற
மீளாத புலவராஜா உலகாததத் தேவ
னுக்குத் தெரிய வந்தபோது, அந்த
இளங் காணியின் அகம்பாவமும்
வாய்த் துடுக்கும் பன்மடங்கு அதிக
மாயின. சோழியை ராஜாமைப் பற்றி
அவன் காலுபேர் முன்னிலையில் பரி
சங்கமாக அவதூறு சொல்வதும் பரி
காரணம்! பேசவும் ஆரம்பித்தான்.
சோழியை ராஜாவிடம் மூளை கவங்கி
விட்டது என்றும், அரண்மனைக்
கோயிலில் இருந்த அம்மன் விக்கிர
கத்தை அப்புறப்படுத்துவிட்டு அங்கே
விட்டோரையா மகாராணியின் படத்தை
வைத்துத் தினம் மூன்று தடவை
பூசா செய்கிறார் என்றும், வென்னைக்
காரணம் கண்டால் உடனே விழந்து
கும்பிடுகிறார் என்றும், வென்னைக்
காரணம் பார்த்துக் குறைத்த குற்றத்
துக்காக அவருடைய அரண்மனையில்
இருந்த வேட்டை காய்கள் எல்லா
வற்றையும் சுட்டுக் கொன்றுவிட்டார்
என்றும், வண்டலில் தெருக் கூட்டிக்
கொண்டிருந்த வென்னைக் காரத்
தோட்டியை மகனுக்குச் சோழியை
இளவரசியைக் கையாணம் செய்து
கொடுக்கப் போகிறார் என்றும்,
அந்த ராத்திரியில் திடீரென்று தூக்
கத்திலிருந்து எழுந்து உட்கார்ந்து
மேற்குத் திசையை நோக்கிப் பளிர்
பளிர் என்று கண்ணத்தில் போட்டுக்
கொண்டிருர் என்றும், — இப்படியெல்
லாம் மாறமீளாத இளவரசன் ராஜா
பேர் முன்னிலையில் பரிசுசமஸ்தானப்
பெரிர் சிறித்த செய்திகள் காற்றை
மிதந்து வந்து சோழியை மகாராஜா
வின் காதுவை சபத்தைக் காச்சி
சுற்றுலதுபோல் பாய்ந்தன.

மாறிய செய்திகளினால் எல்லாம்
மகாராஜா வீரராஜாவிற்கத் தேவருக்
குத் தயாரான புதிய ரிஷித்தாக
வான வென்னைக்காரத் துரைகள்
மீதே கும்பெனி சர்க்கார் மீதே
கொண்ட அவருக்கிட, மாறமீளாதத்

மகாராஜாவிடமும் புலவராஜாவிடமும்
தான் அளவில்லாத கோபம் பொங்
கிப் பெருகிற்று. அவர்களை சிறைக்
கும்போ தெவ்வாம் அவர் இரணிய
கசிபு, இராவணன், குரபத்மன் முத
லான இராட்சாங்களுடைய கபா
வத்தை அடைத்து, அவர்களைக் கண்ட
துண்டமாக வெட்டிக் கொன்று தின்று
விட வேண்டும் என்பதாக வெறி
கொண்டத் தொடங்கினார்!

கூடிகா காலத்தில் சோழியை மகா
ராஜாவுக்குத் தமது மனோதந்தை
சிறைமேற்றிக் கொண்டதற்கான சக்
தர்ப்பம் கிடைத்தது. ஏதோ ஒரு
விபரத்தை அறந்துக் கொண்டு
கும்பெனியாரின் படைகள் மாறமீளத்
தல் கோட்டையைத் தாக்கின. அந்தப்
படைகளில் சோழியை மகாராஜா
வின் வீரர்களும் சேர்ந்துகொண்டிருக்
தார்கள் என்று சொல்லவேண்டிய
தில்லை, மாறமீளத்தல் வீரர்கள் கோட்
டையுக்குள்ளே யிருந்து ஒப்பற்ற வீரத்
துடனே போர் புரிந்தார்கள். ஆளு
தும் கும்பெனிக்காரர்கள் கொண்டு
வந்திருந்த ஞாபகப்பக் க்கும் பிராங்கி
களுக்கு முன்னும் வந்தக் கோட்டை,
தான் அதிக காலம் தாக்குப்பிடித்து
சிறை முடியும்! எத்தகைய வீரர்கள்
தான் எதிர்த்து சிறை முடியும்!

கோட்டை விழந்தது! விழுவதற்கு
முன்னும் மாறமீளத்தல் மகாராஜா
தம் மூத்த புதல்வனான இளவரசனைக்
கூப்பிட்டு, "குழந்தாய்! இனிமேல்
சம்பிக்கைக்கு இடமில்லை. மாறமீளத்
தல் வர்சம் விளங்குவதற்கு நீ ஒருவ
னாகது பிழைத்திருக்க வேண்டும்.
கோட்டையின் இரகசிய வழியின் மூல
மாகத் தப்பி ஓடிச் சிவகாவம் தலை
மறைவாக இருந்து கொள். தக்க சக்
தர்ப்பம் பார்த்து, அந்தச் சோழியை
ராட்சாணியும், அவனுக்குத் தனியாக
வந்த வென்னை மூஞ்சிக் குரங்கு
களையும் பழிவாங்கு!" என்று
சொல்லி, அவ்விதமே அவனிடம் வாக்
குதறி பெற்றுக் கொண்டார். பதி
னுக்கு இளவரசன், "அப்பா! சிக்கனும்
எனக்கு ஒரு வாக் குதறி தரவேண்
டும். காங் கோட்டையிலிருந்து வெளி
யேறிய பிறகு என்னுடைய சிறுத்தி
விகுங்கள். வீரப் போர் புரிந்து
தோல்வி படைவதில் அவமானம்

விஞ்ஞானிகள் மகாநாடு

மேற்புறம் புது ஆங்கிலம் நடந்த இந்திய விஞ்ஞானிகள் மாநாட்டுக்கு வெளிநாடுகளிலிருந்து சென்னைப் போய்த் தங்கள் கற்றுத் தந்தனர். சென்னை எக்ஸ்பிரஸ் எந்திரமும் ஆயிரத்திலிருந்தனர்.

மேலும்: கல்வி-விவகாரத் துறை, அமைச்சர் அருண்மொழி இத்தியம் துறைகள் போன்ற துறைகள் அமைச்சர், கல்வி துறைகள் மற்றும் சி.பி.பி. ஆயிரத்தின் மகாநாட்டு நடவடிக்கைகள் ஆய்ந்து கற்றுக்கொள்ளும். கீழே: மகாநாடு துறைகள் மகாநாடு நடவடிக்கைகள்.

கம்பர்தகும் காட்சி

டி.கே.சி.

165. நிற்கிற நிலை என்ன நிலை?

நீராமனுடைய குரலில் "என் உயிர் போகிறதே!" என்று மாரிகன் கூக்குரலிட்ட சத்தம் சிதையின் காதில் விழுந்தது. "அட்டா! மாணப்பிடித்துத் தரவேண்டும் என்று நான்தானே சொன்னேன்? ஐயோ! என் நாயகன் உயிருக்கு உயி வைத்து விட்டேனே!" என்று அவரித் தரையில் விழுந்து புறண்டு கொண்டிருந்தான். பிறகு உணர்ச்சி அற்றவனாய் அப்படியே கிடந்தான்.

சிறிது நேரம் ஈழித்து உணர்ச்சி வந்தது. ஏறிட்டுப் பார்த்தான். லக்ஷ்மணன் தன் பக்கத்திலேயே நின்று கொண்டிருந்தான்!

துயரம், கோபமாக மாறியது. "இன்னும் இங்கேயா நிற்கிறாய்? நீயும் ஒரு தம்பியா?" என்று அரை குறை உணர்ச்சியோடு கேட்டான் லக்ஷ்மணனைப் பார்த்து.

சிதையின் துயரத்தையும் பதை பதைப்பையும் லக்ஷ்மணன் பார்த்தான். அவன் மனம் இரக்கத்தினால் இளகி விட்டது. பரிவுடன் சொல்லுகிறான்:

"உலகத்தில் விரரேன்று சொல்லுகிறவர்களை எண்ணினால் ராமனுக்கு எதிரில் அவர்கள் எல்லாரும் சாமான் வப்பட்ட வேறும் ஆட்கள்தான். ராமனை வெல்லுவதற்கு உலகத்தில் வேறு ஒருவர் உண்டா?"

சத்தம்

நான நான

நான நன்ன

* என்மைவரச் ச.க.கி.லில்
இராமந்(கு), மற்றமரம்

நின்மைவரச் உளர்எனல்
செய்கல் பானதே?

மென்மைவரச் உரைசெயல்

மெதுதி சால்'என

உன்மைவரச் அன்மைவட்(கு)

உணர்ச் உறினான்.

[லக்ஷ்மணன் உளரின்: விசத்தம் எனி கம்பப்பட்ட, உலகத்தில்: இராமந் ஏத்த மரம்: ராமனுக்கு ஓப்பான: நின்மைவரச் உளர் எனல்: விசம் பொருத்தியவர்கள் உண்டு எனல்: செய்கல் பானதே: மெனின் எடுத்துச் சொல்வத்க உலக காரி வரம்: மென்மைவரச் உரைசெயல் மெது திரம்: இராமனுடைய விசத்தை அறிதிற தற்கும் மென்மைவர்க்கு எத்தரிப்பம் ஏது? அது உரைமைவர்க்குத் தீ தீய்ப்புச் சொல்லுகிறும்: உன்மைவரச்: ராமனு விசத்தை உன்மைவரின் உணர்ந்த லக்ஷ்மணன்: அன்மை வட்டு உணர்ச் உறினான்: அத்தச் சைதக்கு மனசில்: விசுப்படியாகவே சொல்லான்.]

மேலும் சொல்லுகிறான் லக்ஷ்மணன்: "அரக்கர்களுக்கு ராமன் வலியற்ற வனாகிறதண்டோ? அந்த அரக்கர்களால் இடுக்கண் நேரிடுகிறதும் உண்டோ? அப்படியே நேரிட்டாலும் துணியேண்டுமே என்று அழைக்கிறதும் உண்டோ? அப்படி அழைக்கிறது என்று ஏற்பட்டால், அதற்குள் பேர் அண்டங்களை தகர்ந்து போகும். பிரமன் முகலிய சகல உயிர்களும் தீர்த்து போகும் அல்லவா? ஏன் உமக்கு இந்தக் கவலரம்?"

* இடைத்துபோய் திரிசரந்(கு)

இராமன் எவ்வம்வந்(து)

அடைத்தபோ(து) அழைக்குமே!

அழைக்கு மரம்எனின்,

மிடைத்தபேர் அண்டங்கள்

மேன நேன

உடைத்துபோய்: அயன்துறன்

உயிக்கும் தீயுமாக்!"

[இடைத்தர போல் நினைத்தது அரக்கனின் எதிர்த்து அது காலமாக வளிகெட்டு: சரமன் எவ்வளவு வந்து அடைந்த போது அழைக்கும: துன்பம் வந்து அடைந்தபோது சரமன் கக்குவது போடு விறையும் உண்டா? அழைக்குமாம் என்கிற அப்படியும் கக்குவது போடுவிறை எதிரை உண்டென்றுகவந்துக் கொண்டுவிடாமலும்; விடைத்த போல் அண்டங்கள்: ஆகவந்திக் தெருவிக்க விடக்கிற போல் அண்டங்கள் எக் காம்! மெளனியை: வரன் மூல்குசாஅதும் பாதாளத்தினாலுமுது: சரி: உடைத்ததுபோல்: தவித்த போலியைக்கும:—அது வந்ததில் அகம்: அவன் மூலக் கவிருத் தியவரன்: பிர மனம் அவனாக ஆகலும்பும்க் கவி: கவிக்கக் கனும் வெந்து அழித்த போலியைக்கும:]

குறிப்பு:—சரமனது வித்த திறத்தையும் வீரத்தையும் சரமன்பயும் அநுபவித்தவன் வடிவமாம். அரக்கன்களால் சரமனுக்கு ஏதேனும் அபாயம் தேற்றில் எப்பது எந்த விதத்திலும் இயலாத காரியம் எப்பது தெரியும். இந்த உறுதியாவம் செவ்வியல் பிறக்கிறது.

உம்பர் காவத்திக் வித்த திறத்தால் எதிர்க்க் கடிய காவியம் வெடுக்குதும் எதிர்க் குடியாவதுதான். தமிக் நாட்டிக்க் கண்ட உம்பரது அனுபவம் இது.]

வக்ஷமான் இன்னும் வரதாடு கிருன்: “விரிவாக வேறு என்ன சொல்லக் கிடக்கிறது எனக்கு? விவ்வித்ததயில்க் கை தேர்ந்து பண் பட்டவனான சரமன் அம்பை எவ் தான்: அந்த அம்பு பரவந்த அரக்கன் கக்குரலிட்டிருக்கிருன்: அவ்வளவு தான்.”

‘பரக்கன் பகர்வது,
பகழி பண்ணவன்

தூக்க.அங்(கு) அதுபடத்
தொலைத்து சோலிவந்த
அரக்கன்அங் உரைஎடுத்த(து)
அரத்தி குன்:அதந்(கு)
இரக்கமுந்(து) இரக்கவி:

இருத்திச் சங்(டு)’என்றான்.

[பகழி அம்பு: பண்ணவன்: சரமன்: தூக்க: எவ்வ: அங்கு அதுபட: அம்பி:அது அது தாக்கையும்: அரக்கன் அங்குரை எடுத்த அரத்திலுன்: மார்கனான அரக்கன் அம்புக்க் கக்குவது இட்டு அழிந்து: அவ்வளவுதான், சரமனது எத்தமே அகம் அது: அதற்கு இரக்கமுந் இரக்கவி: அந்தச் சத்தத்துக் காகக் கிசைமுந் வகுந்த வேண்டாம்:

இருத்திச் சங்(டு) என்றான்: இக்கேயே இருக்க வேண்டும் என்றான்.]

மிக்க ஆத்திரத்தோடு வக்ஷமான் சொன்னான். சேதைக்கோ மனசிலப் படவில்லை. அது. கொபந்தான் மூண்டது: தன்னைக் கொலைக்கு உன்னாக் கின மாநிலிக் கடிபடத்துக்கு உன் னாவி விட்டான்: உன்னம் எப்படி பெல்லாமோ கொதிக்க ஆரம்பித்து விட்டது.

வந்தவன் இயம்பதும்
எடுத்த திறத்தான்.

கொன்றன இன்னதை,
கொதிக்கும் உன்னத்தன்

‘நித்தநித் நினைஇது
தேறிவிந்(து) அங்(து)’என,
வந்தது கண்ணினம்
வலித்துக் உறுவான்.

[நித்த நித் நினை இது: வக்ஷமான்! ஒரு வருத்தமுக்காரமாக் நித்தெடுபே, இந்த நினை பாது: தேறிவித்து அங்கு: வந்தார்க் கத்ததர் தேறிவதாக் இல்லாமன்று: வன் தது கண்ணினம்: தாவுவ்பக் தெரிது மிக் வந்தவனாய்: வலித்துக் உறுவான்: ஒரு அடியாமல் பதைத்தும் போகிறது.]

“தீராக் கடிபடத்துக்கும் துயரத்துக் கும் அவ்வவா ஆளாகி விட்டோம்!” என்று எண்ணிய மாத்திரத்தில் சேதை யின் மனக் கருணை இல்லாது கடினம் அடைத்து வருவிறது என்பதைப் பரக்கிடுமும்.

கஸ்கி வாரப் பதிப்பு

உக் 19

வருஷச் சத்தா ... ரூ. 13-0-0
மேலதச் சத்தா ... ரூ. 8-8-0
தனிப் பிரதி ... அனா 0-4-0

மேலி 19

வருஷச் சத்தா ... ரூ. 16-4-0
மேலதச் சத்தா ... ரூ. 8-2-0
தனிப் பிரதி ... அனா 0-5-0

குறிப்பு:—சத்தா தேய்க்கக் “தங்கன் சத்தா தேய்ப்பாக் குறித்தே ஒருதையும்.

மாணேஜர்,

கஸ்கி காரியாலயம், சென்னை

நீங்கள் இன்று
மக்னீன்ஸால்
மல் துடிக்க
வீர்கலா?

துலக்கினேன்.
நான் ஒரு நாளும்
தவறுவதில்லை.

MT. 5047

**சமயத்தில் வேண்டுவது
பலசாலியான மனிதரே!**

ஒளிவகா, ஸாஸ்திரம் சமஸ்தானங்கள்,
ஆகிய ஜில்லாக்கள் தமிழ் சாஸ்திர
கலாக்கு வலுப்படுதல் :

சீதாபாப ஸ்ரீராமல் ஸ்டேஷன்
பெரோம்புட், கோத்தம்பாட்,
பெரோம்புட், மதுரை

புயனுயிர் அமைதியுயிர்

பத்மாசேஷாத்திரி

ஜில்லா கலெக்டர் வேதார்த்தாச்சாரி தம்முடைய ஆயின் அகரையில் உளாய்வு யாத செத்தினால் ஆழ்ந்திருந்தார். பாத தேசத்தில் தேசிய இயக்கம் எங்கெங்கும் பரவி வந்த காலம். புதிதாகப் பதவி பேரா அலகுடைய உச்சாகத்திற்கு ஓர் வலியுயே யிவிய. பருவக்கிணை வெளித் தார். "தேசிய இயக்கமாக! எங்கே. என் ஜில்லாவில் காலாக் காட்டினும்! ஓட்ட அதுதான் கெனி கிடுகிடுகென், பார்! இந்த வேதார்த்தாச்சாரியை இன்னும் சரி யாக அறித்த கொஞ்சகிவியு போனும்!" என்ற பேசிக்கொறு, மேலையின் சிதிர்த்த மணியை அடித்தார். கெனியே பவ பத்தியுடன் சிதிர கொண்டிருந்த போ ின் இவ்வெக்டர்சன் பன்குடன் உச்சே ஈதலுத்தார்தார். கலெக்டர் அகர்களைப் பார்த்து, "மற்ற ஜில்லாக்களைப் பேரம் இயக்கத்தை வெகு தூரம் பாவ கிட்டிவிட்டு முழிக்க வேண்டாம். இன்ற சாயந்திரமே தேசிய காதிசன் கூட்டம் உடுகதாசர் செய்தி கிடைத்திருக்கிறது. காட்சன்யம் பாசாமல் குண்டாத்தலுனை உபயோகித்துக் கூட்டத்தைச் சிவ்னியின்ன மாக்குங்கள். அதற்கு மேலும் ிதிலும் துப்பாக்கிய் பிர யோகம் செய்யவும் தஞ்சாதிர்கள். கா ணத்தற்கு என்ன பஞ்சம்? உக்கன் போலியிலேயே கெனாக் கூட்டத்தினுள் தலையுச் செய்யுங்கள். பிறகு கூட்டம் தாறுமாறு உக்கலு காம்பித்து கிடும். கீக்க னும் உக்கன் அடக்குமுறையைத் காசன யாக அவித்தது கிட்டிகிடாாம். இவோ உத்தரவு, முகாஸிலேயே கெட்டி உதிரிய வேண்டும், புரித்தார்!" என்ற கெட்டித் தார், இவ்வெக்டர்களும் கீராய்ப்புடன் 'கவ்லு' அடித்தாக்கிட்டுச் சென்றான்.

வேதார்த்தாச்சாரி அந்த கிவியமே தம் கிணத்த காரியத்தைச் சாதித்த கிட்டு பெருமைமடன் உங்கே சென் றார். ககதர்மன் சிதாசுப்பமியம் தம் பிரதாபத்தை யாசுதார். "கேடு கெட்ட கர்கள்; இதனுகெவ்வளவு கயாருயும் கிடைத்து கிடும் என்ற எண்ணுகெனே! வெண்ணக்காணுக்குத் தெரியாத என்ன, கவ ஆட்சி கொடுக்கச் சமயம் எப்பொழுது என்ற? எப்பொது இவர்களுக்கு கீ

கடுக்க சத்தி கருகிரதோ, அப்பொது தன்னால் கொடுக்கிறான். எக்கன் போயின் றுன் இவர்கள் எம்மாத்திரம்? தவிடு போடகான்! ஒரு சிபானில் படைகய எதிர்க்கத் துப்புக் கெட்டகர்கள் கவ ஈதலும் சம்பாதிக்கப் போகிறுக்கோம்! சாகட்டிசர். கேண்டும், வேண்டும். அவகவர் கீட்டி காரியக்களைப் பார்த்துக் கொண்டு இருக்காமல் சர்க்கார் கிவியக்களின் தல கிட்டபவ்?" என்ற கேட்டதொரு பிரககம் செய்தார். அவர் மனதில் அவர் சொககது தவற என்ற பட்டாணும், சாதகாதலக் காயைத் திறக்கவிவிய.

அன்றிரவு ஒன்பது மணிக்கு இவ்வெ க்டர்சன் மதபடியும் கலெக்டரின் ஆயின அகரையில் கடினாசர்கள். ஜில்லா கலெக்டரின் ஆக்கரு கிணகெற்றப் பட்டதாசையும், இதை எதிர்பாராத கூட்டம் உடனே சிதிரப் போனதாசையும், அசேகம் ரேர் அடி பட்டனர் என்றும் சொன் னார்கள். "இனிமேலாவது கூட்டம் கடு றுன் ஒரு தடவைக்கு இரண்டு தடவை யோசிப்பார்கள்" என்ற கெலியாக யோதித்தார் கலெக்டர் சாகேய்.

என்ன காயைத்தாலோ அலகுக்கு அன் ிட்ட சரிவான தாக்கம் காலிவிய. அடி பட்டி கிழுத்தாசர் சொன்ன ஜனக்களின் பற்பல உருகங்கள் அவர் மனக் கோட்டையை மூற்றவை கிட்டன. தாக்க ம்ணமயால் கிவந்த கண்ணுடனும், காயைமற்ற கோபத்தடனும் காலியில் குறுந்தார்.

காலி மணி ஒன்பது. டகாசீர் சேவ கன் ஒருவர் அன்றையத் தபால் கட்டு கனைக் கொண்டு கத்த மேலையுமீது கைவர் தாய். தபால்கிணப் பாய்கை கிடும் ரோம்தாய் அகருக்கு எவ்வகாற்றிதும் பிடித்தது. கெனன்னால் அவர் கண்மண் ஈஜத்தின் அப்புச் கடிதக்கன் கிடைக்கும் கோம்கவா கது? அலகுக்கு "ஒன்றே ஒன்ற, கண்ணே கண்ணு!" என்ற பிறர் தகத்தான் ஈஜும். அவர் அவ்மீது உய்வாயே கைத்திருத்தார் என்ற சொய்வு காம். வெகு சிாக கசாத்த, கிப்பபுடன் கவ்வாணம் செப்து கொடுத்தார். பெண் தண்ண கிட்டிப் பிரியக் கபாதென்ற

எண்ணத்துடன் கேண்டுமென்றே மறையான ரகுராதனை மாப்பிள்ளையாக்கி கொண்டார். ரகுராதன் பனக்காவலியிலே பெருஞ்ஞாள் அகலுக்குத் தம்பதிய்புறம் உயமரிபாலைக்கு அறிகம் உண்டு. மரமஞ்சு தம்முடன் ஸாத்தி இருக்கும்படி எவ்வாறோ அகலுத்தும் காமதாத்தை தன் தாய்த் தைவயகுடனும், ராஜத்தாடனும் நிறித தாத்தியி் உண்ட ஒரு நெயரில் உடுத்த உத்தான். அந்த விஷயத்தில் மரத்திரம் அகலுக்குச் சற்ற மனத்தாங்கல்தான் ; மலி னும் தம் பெண்ணின் கதங்கதம் உருதி கம்மர வீருத்தார். ராஜத்தாக்கு இரண்டுவயதில் ஒரு குமாரன் இருந்தான். அகலுடைய கடிதங்களை வேதாத்தாச்சாரிக்கு உயிர் கொடுக்கும் அமுதம் பனவகம்.

தபால்வீர வெல்வாம் அயட்டியமாகப்
பார்க்கலிட்டு வந்த அயர் கண்ணில் சாறுந்
தின் கையெழுத்திட்ட வசு தென்பட்டது.
முகத்தில் சச்சோகைப் போன்ற கைதந்தை
வெகு ஆவனடை யிரித்தார். அவர் முகம்
மெளனியது; அயர் கண்ணின் நீதி
போன்றியது; அந்தக் கைதத்தில் இருந்த
தாவது:

“என் பீதியுடன் அப்பாலேக்கு. வேறம்; வேறத்துக்கு எடுத்துவும். அவசெய்தும் நேரம் இவ்வளவு தாது வறுமையுடையது. உங்க அப்பியைக்கொண்டு நேரம் விடியாமல் படுத்துண்டு என்னும் உபாயத்தின் இதுவரை செய்து காண்பீதறா. நேற்றுத்தான் அவர் தம்பலத்துக்கு வந்து இவ்வகத்தில் சேர்ப்பேய்வதற்கு தீர்மானித்து விட்டார். நான் என்னவோ சொன்னால் போய்விட்டது. ” ஆதலால் உங்க அப்பியைக் காண்பதற்கும் இவ்வளவு சேய்ந்து விட்டது. என்னுடைய சிறு சொல்வதற்கு தடுத்தே நான் அது சொன்னிட்டேன். ஆனால் என்னுடைய பிடிவாதம். நம் தம்பலத்துக்கு அப்பேயை வறுமையை தீவகம் படுத்துக சொன்னதன் அந்த தாடுகோம். நான், வந்தவர்களைப் போல் தீவகம் உறுவதற்கு “வந்தி வந்தீ” செய்ததற்கும் உத்தரவு போடாமல் தீவகம் என்று என் உத்தரம் சொன்னதுதான். என்னும் என் வந்த உத்தரம் காண அன்று வேறுவாங்கல்கள் நேரம் படுத்துக சொன்னதற்கும். நாம் வந்தவர்களைப் போலுக்கு நான் வறுமையை அவர் அறையோ அந்தவாறு காணப்பட்டேன்.

இப்படியும் நுகர்த்து உண்மையாகச் சொல்லுகிறேன்.
தான் பழகிய பரமசுப்பிரமணியம் தன்ருகல் வேகமேறும்.
அப்பரமசுப்பிரமணியம் தன்ருகல் உயர்ந்தது.

உயிர்தர உயிர்.

[illegible]

கடிதத்தைப் படித்து ருடித்தும்
கேதகதாச்சாரி தலையில் பேசின விழுவத
மாநிரிபுணர்ந்தார்.

இயக்கத்தில் அடிப்படை அளத்தம் ;
ஆஸ்பத்திரியில் சென்று பரந்தரமொழிய

மனத்க்குத் தீடம் ஏற்படாது. என்கும்
கவனம் டெலிபேரேஷன மூலத்தால் நான்
காப்போரும் சென்னை ஆஸ்பத்திரிக்ருத்
தெரிவித்தார். சேகவஸிடம், "கனா
கனாக் ஸர் கொண்டு காச்செய்!"
என்றார். துடி நான் என்கின்றே.

சூப்பர்திரீயில் ஒரோசைகைப்பு "கெலத் டர் டர்ஸ் பேசினுது!" "அட மட்ட கச்சைப் பார்க்க வருனுது!" என்றென் னாம் கூறித் கொண்டாட்கம். சர்ஸுகள் பரபரப்பாக எல்லாகூற்றையும் தூங்கும் படுத்தி வைத்தனர்.

காரில் சென்ற கெனெட்ரின் மனம் பல கால வன்வந்த நிலைக்கு, ஆய்வுபற்றி காரில் கார் கிடைத்தது. கெனெட்ரின் கார் கிடைத்த இடங்களுக்கு, பெரிய டாக்டர் மரிதாவதவுடன் அவரை முதல் கார் அடிப்பட்டவர்கள் படுத்தியுள்ள காரிலிருந்து அவருக்குச் சென்றார். ரோயல் பொதுக்க மருத்துவமனை அருகிலிருந்து படுத்தியுள்ள தனது கார், கெனெட்ரின் மனம் அடிபட்டிருந்திருந்தது. அந்த கட்டிடத்தில் எந்த காரை...? முதல் கட்டிடத்தில் காரை...? இரண்டாம் கட்டிடத்தில் காரை...?

பிச்சி வீடுந்தது. கோவில் உபாசக சமீக ருடிபாயல் மூலகித் கொண்புகுந்தாறு அகல் மூசத்தித் தோலித்த தேனுத்தான் வந்தோ! கலெக்டர் அகனாகுதித் சென்றார். அவரது உபாயகன் அககியத்தடன் "இவ்வகை நெ கயகித் உண்க்கோண்பா இத்த தோலி? வீணுப் அடி பட்டதான் மிச்சம். இனி மேலாயது பத்தியடன் இரு!" வந்தார்.

திருவருளின் கண்ணின் கருப்பைப் பதின. "எனக்கு ஏது இந்த ஜோலி? ஐயோ! என்ன விடுகை! பாரதத் தாய் அருமைவாய்வுக்குள்ளே, அகலா விடுவீக்க வேண்டி, உத அருமைவாய்வு புத்திரிசெனா எம்ருமைவாய்வு ஜோலி பன்னாது வேறு வாருமைவாய்வு ஜோலி?" என்றான் கிராமியேந்தையன். பன்னா கிராமியின் இன்னாவு பரிபெதால் உடனே அதிர்ச்சி தராமல் அவன் குத்திரை வடைத்தான். கெட்டிட்ட குதிரை வடைவது. பரிபெதால் அப்பால் சென்றான்.

தங்கொரு கட்டி வண்டை வரும்
பொழுதும் அவர் இறங்கப் போகக்கும்.
செரும்கி, பத்திரிகைகள் சூதாசைத்
செட்டதும் அவரை வறியாமல் ஒரு பெரு
மூத்த சிவம்பும். வாயும் என்னப் பத
வகையையும் பாத்தவாயிந்த. செருட்டர்
வாய்ப்பின்மேல் தங்கொரு வரும்.

நிதித் துறையில் நிலைபாட்டை
காக்கி, "அவகாசம்?" என்ற
பாட்டி நிதித் துறையில், "கிடை"

மொசமான் கிளையிலிருக்கும் ஶங்கு பேர்
கிளத் தனியாகப் படுக்க வைத்திருக்கி
றோம். அவர்கள் பிணையப்பட்டன் என்ற கம்
பித்தை மீட்டிய. தங்கள் அப்போதும்....."
என்ற சொல்லி சிறத்தினர். ஆதலையுடைய
மனம் மறுபடியும் திடுவையுடையது. சொல்லி
யில் கிளையுடைய குத்தகைகள் அரும்பின.
"இதோ கருமேனம்" என்ற நகல்
கூத்திற் கொழித்த டாக்டராய் பித்
தொடர்ந்தார். "சாஜம்! என் கண்மணி!
அவர் கையாண்டகிளத் தெரிப்படுத்தச்
சொல்லி யிருக்கிறோம்! ஐயோ, இத்தப்
பாலி டாக்டர் என்ன செய்தி சொன்ன
கூப்ப் போகிறோடு? என் கண்மணிவை
மஞ்சள் குக்குமத்தபன் இருக்க அரும்
கூப்ப், என் அப்பின!" என்ற பல்பய
எண்ணித் தவித்தது அவர் மனம்.

தனி வார்த்தைத் தவழ்தாரி. அவர்
காங்கம் எடுக்கிறார். அவர் தம் சிவையை
வெளியே எட்டாமல் மொளிய்ப்பத வெகு
கஷ்டமாக யிருந்தது. கார்டும் பங்கை
சேர்த்துக் குடி கொண்டிருந்தது. அவியைத்
தாங்காமல் தவித்த நீலங்கொக்குச் சிறிது
கேள் சாத்தி வளிய்ப்பதற்காகத் தக்க
கருத்தாகவென சேலுத்தி யிருத்தாரின்
பாட்டினர். அந்தவர்க்குத் தங்களை வறியா
மல் குரங்கினத் தாழ்த்திக் கொண்டனர்.
"இப்படி வாகுக்கள்!" என்ற அவுத்
தார் பாட்டர். அவெட்டர் அவருக்குப்
யின்னும் சொல்லார். முதல் கட்டினை
கவட்டாரி. "ஆ, பகவானே! எழு
இய்ய!" என்ற சிவத்தபேரது, நர்
கூற்ற பெருமூர்தி மொழியிவது. இங்
காரேது இரண்டாவது மூன்றாவது கட்டி
கவையும் மன சிவையிவது கட்டாரியிவது.
ஒரே ஒரு கட்டாரியின் பாக்கி. அவர்
காங்கம் ஒரு பெரும் பாகம் அருத்தி
வது. அவெட்டரின் சந்த சாடினும் ஒடுங்
கிவ. கவட்டர் திறக்கமதுத்தத் தாங்கவே
ருக்கொண்டனர். சாடி வெளிவ பதுப
யித்த ஒரு சிவயத்தாக்குப் யின் வெகு
கஷ்டத்தடன் கவையித் திறத்த கவெட்
பயிக்கையின் இருத்தகவையும் பார்த்தார்.
"கவ் கவையின் சாடினும், யிவழ்த்தயிட்டா
யம்மா!" என்ற கவத்தகவன் அவரை
வறியாமல் வெளியிட்டார். மனயிவருத்த
பெரிய பாகம் கீக்கிவது. ஆகையின் கவ்தவர்
யோல், "பாட்டாரே! இத்தாருக்கவ் செக்.
இத்த ஐயாரின் குரகைய கவத்திக்
கொண்டே தேயிவ இவக்கேத்தின் அடி பட்டவர்
கொக்கு ஒரு குதகயின் ஏற்பாயின் பார்த்
திக் கொண்கவன்!" என்ற கவரி

உணர்ச்சிப் பெருக்கின் ஊக்கும் கைகள் ஒரு செங்கு ஒப்பிட்டு பட்டிடம் கொடுத்தார். பட்டினம் தரை வந்தி டுடன் வாய்க்கி கொண்டு ஆம்பத்திரின் சார்பாக வந்த பொழிவுக் கூற்றை.

கெல்கருவைய என் கீட்டை கோக்கிப் பற்றத்த. பொருள் வழியெவ்வாள் கெல்க டர் மனநிம் பெரிப் போரட்டம் வந்த கொண்குத்தது. குத்தம், அடியும், சிறை வாரணம் பாதிக்க முடியாத இந்த தோ பத்தியின் சத்திதான் வந்தே! அவர் பார்த்த முகத்தினில் ஒன்றிலாவது சோர்வு, தோய்வி, வெறுப்பு இவை இருக்க வேண்டுமே! கெடையே கெடையாத! இன்னும் ஆபிரகணக்கான அடிவன் வாய்க்கும் தயாராக இருந்தன அடிவனின் கீர உணர்ச்சி! அந்த இரவுகளின் கிரேகோப் பெர்சு கீதமும் அவர் காதில் ஒலித்தது. "அடிவனத் தலை!" — தான் தோத்தின் அடிவனத் தலைவை இதக்கி அதிகாரிக்கும் சருகியினில் ஒன்றல்லவா?

மோட்டார் கீட்டை வலுத்ததும், "அப்பா!" என்ற உப்பிட்டவாறு, உயர்

வீருத்த ஊரான்கு வந்தான் தானும், கெல்க டர் மனம் வெறுப்பிபது. "ரகுமலப் பற்றிக் கேட்டால் வந்த பதில் சொல்லுவது?" என்ற சஞ்சலப்பட்டிக் கொண்டே இறங்கினார். "அப்பா! என் கடிதாசியைப் பார்த்ததும் சொல் சங்கடமாய் விட்டதா? அவர் கடிதாசியும் பரிப்பெய்தற்குக் கால் மணிமுள்ளிச் சூழ்ந்த கண்ணாளுக்குத் திரைவெந்த வாய் பேத்தலும் இரண்டும் வந்த வந்தேனத் கவகிவிட்டது. அந்த காலில் பெய் டாட்டர்கள் இயலாததால் இக்கேயே குழங்குதற்கு மருத்த கொடுக்க வாய் என்ற சேற்றிரகே காய் கறினோம். நீங்கள் கேளியே சென்ற பத்த கிவிகத் கனக்கெல்லாம் கால்களும் இவ்வே வந்த விட்டோம்" — பங்குதம்.

இவ்வாறு மாதங்களுக்கெல்லாம் தேசிய இயக்கத்தின் சம்பந்தமாகத் தம் கடமை கைச் சீவாச் செய்வத் கவறியவன் பொருட்டும் கெல்கட்டர் கோதார்தாச்சாரி மேற நின்றுவருக்கு மாற்றப்பட்டதாய் பத்திரிகைகளில் செய்தி வந்தது.

* * *

ஆன்ட்ருஸின் தயாளம்

தீயபத்த ஆன்ட்ருஸின் தாயை குணத்தாலும் இவளின் தெய்வத்தாலும் விளக்குவதற்காகத் திருவாட்டர் தோ பத்தாரியை யூ.ஜி. காமரத்தாரன் தாம் கருதிய ஒரு புத்தகத்திக்கு மேல்கண்ட ஒரு கணவன் சம்பவத்தாகச் சொல்லுகிறார்.

ஒரு குழந்தை ஒரு கால்கிரை கொண்டி கோத்தல் கால்கிரைக் காத்நிதையாக கால்கிரைப் பொருட்டிச் சம்பந்தி கிரைவத்தாக்கும் சோய்க்குத்தார். அங்கே அவர் தலைத் தாலியும் குடியாகிவிட்ட. காத்நிதில் அருகிலிருந்த சேதி மெய் மருத்தார். அத்தத் கொண்டி கிட்ட சம்பந்தத்தாட்டும் கவகிவட்டும் மறுதாய் கருத்தார் புறப் பட்டார். ஆனால் மாவன் அவர் கவகிப் மாவன் திட்டம். கால்கிரைக்கு குழந்தை தத்தது துறையென்றும், அவர் கவகி கொண்டார்.

இது தீயபத்த ஆன்ட்ருஸின் குத்த தெரித்தது. அவர் காத்நிதிலிடம் சென்று, "அத்த குழந்தைத்தது துறைய தாம் கொடுத்தாற்போதும்" என்றார். ஆனால் காத்நிதிலேயே கிரைவாராக, "கட்டாது, அம்மாவை மனத்தாக்கு தாம் கவகி கொண்டார்! கவகிவிட்டோ கவகிவிட்டோ கோத்தலாகத் தம்பிக்கட்ட, இங்கே கவகிவது கவகிவாருக்குத் தத்த தெரியும். இத்தாரத்திரை கவகிவாருக்குக் கொண்டிப் பொருள் மனத்திலிருந்து படுத்தக் கொடுப்பது கவகிவாரு, தத்தக் கவகிவாரு இங்கே. அவர்களும் மாவன் இங்கேவாரு, கால்கிரைவாரு தத்த கொண்டிவாரு தத்த கொண்டிவாரு!" என்றார்.

குத்திரைக்கு மாவன் அவர், தத்தக்கைக்கான கவகிவாருக்கப்பாள் இருந்தது அத்தத் கொண்டிவாரு. மாவன் அவர் கவகிவாருக்கான கொண்டிவாருக் கவகிவாரு கிரைவாரு?

ஆன்ட்ருஸ் பதில் சோய்க்கின, கொண்டி கருத்தார் புறப்பட்டார். அவரை கவகிவாருக்கான கவகிவாரு கவகிவாரு தீயபத்தாலும் சென்றார். கவகிவாருக்குச் சோய்க்கின தரிமைய கவகிவாருத் தீயபத்தாலும் துறைய கருத்தார் அத்தத் கொண்டி கிட்ட கொடுத்தார். "கொண்டி கவகிவாரு!" என்றார். கொண்டி கவகிவாருக் கொண்டி கருத்தார் கொண்டி கொண்டி.

அவர் சோய்க்கின, ஆன்ட்ருஸ் ஆகிரைத்தாத்த திதிரி கத்தார். — தத்தும் கவகிவாருக்கான கொண்டி கருத்தார் கவகிவாருக் கொண்டி கருத்தார். "கவகி, ஒரு கவகிவாருத் தத்த கவகிவிட்டம் கொண்டி கவகிவாரு" என்றார்.

காத்நிதில் சேத்தித் கொண்டி, "அத்த கவகிவாரு மாவகருத் தெரியும்: தத்தக் கொண்டி கவகிவாரு. அத்த மனத்தாருக்குப் மனத்தாகக் கொடுத்தாவிட்டுத் தானே கத்திடும்? கவகிவாருத் தருத்தாருத்தாருத் தான் கவகிவாருக் குடியாதே!" என்றார். ஆன்ட்ருஸும் சேத்தார்.

காணாமற் போன மந்திரவாதி

ராஜ்

இரண்டாம் ஒரு பக்கமாக இரண்டாம். அவதூறுக்குப் பெரிய தாடி உண்டு. அவன் ஒரு பெரிய கறுப்புப் புனைவைய வளர்த்து வந்தான். பத்திர வாரி எழுது போனதுடன் தந்தக் கறுப்புப் புனைவும் அவனிடம் போவது வழக்கம். அவன் வெளியே போகும் போதுதெல்லாம் என்

துக்கத்துக்கு தந்தப் பத்தில் அனிக்க வேண்டும். இப்படி விட்டால் நீயும் எவ்வளவுவாய்க்கோ... என்று அடிமை யாக வேண்டும்" என்று கத்தித்தான்.

பொய்யான பித்தல்கொண்டே, "உங்கள் விடுதலையைக் கொடுத்து என் பதும்சொல்லுகிறேன். ஆனால் நீங்கள் என் சொல்லும் விடுதலையைக்கும் பதும் சொல்ல வேண்டாம்!" என்று.

அடித்துக் கொண்டே போவான். அந்த மனிதரையாகப் பெட்ட வர்கள் பத்திரவாரிக்குப் பயந்து ஒடி ஒளிந்து கொள்ளுவார்கள். ஏனெனில் அவன் பார்ப்பதற்கே பயங்கரத் தோற்ற முடையான். அதுமல்லாமல் அவன் தன்னைச் சத்திப்பவர்க ளிடமெல்லாம் சதாவுறு விடுதலையைக் கொண்டு வான். அதற்குப் பதில் சொல்லாவிட்டால் அவர் களை அடிமை யாக்கிக் கொண்டு விடுவான். எப்படியாவது அவன் ஊரை விட்டுத் தொலைத் தால் தேவலை என்று எல் லோரும் எண்ணினார்கள்.

ஒரு நாள் வரக்கூடப் போல் அடிக்கடிக்கடிப் பன்று மனிதரைப் பார்க்கேட்டது. பத்திரவாரி வறுகிறான் என்பதைத் தெரிந்து கொண்டு என் பவதும் பயத்துடன் ஒடி ஒளிந்து கொண்டான். ஆனால் பொய்யான பித்த லுக்கு ஒரு மயக்கம் இல் லாதது. பத்திரவாரிக்குப் பயம் இல்லாதது.

அவனைப் பத்திரவாரி க்கு வந்தால், "என் சொல்லும் விடு

-சரிசரி-

என்று ஒப்புக் கொண்டு பின்புறம் விடுதலையைக் குக் கொப்பாவிடப் பதில் சொல்லக் கொள்ளுன்.

"பாபத்தில் காய்த்த இழுவையைக் கொண்டு வந்து உன்னைப் காப்பிக்க முடியுமா?"

"எனது மனத்தை ஒன்று சேர்த்து என் முன்னால் கொண்டு வந்து சிறுத்த முடியுமா?"

இதைக் கேட்ட கொபா யன், "இதோ, -உரை கொடியில் வறுகிறேன்!" என்று பத்திரவாரிவிடம் சொல்லி விட்டு ஒரே ஓட்டமாய் ஓடினான். சிறிது வேரம் கழித்துத் தன்னைப் பத்திரவாரி யை மூடலா ஒரு மயக்கம் அவன் க்குக் கொண்டு வந்து பத்திரவாரியின் முன்னால் கிறுத்தினான். பத்திரவாரிக்கு ஒன்றுப் புரியவில்லை. அவன் மிகவும் வேராமடைத்து, "என் கேட்ட கொள்வி யைத் துன்பில் எங்கே?" என்று உறுமினான்.

"இதோ!" என்று தன் மனத்தை இழுவையைக் காப்பிக்கு, "உங்க

ஐஸ்டய முதல் விடுகதைக்கு
இதுதான் பதில்! என்றான்.

மந்திரவாதி, "இது என்ன
இருந்தி?" என்று கேட்டான்.

அதற்குக் கோபாலன்,
"இதுதான் சாமரத்திலே
காய்த்த இருந்தி!" என்று
சற்றும் சலிக்காமல் பதில்
கொன்னான்.

கோபாலனின் சாதுரிய
மான பதிலைக் கேட்ட மந்
திரவாதி சந்தோஷ
மடைந்து, "ஓஹ் மன்களை
ஒன்று சொர்த்து என் நான்
இவ் கொண்டு வந்திருக்
கிறாயா?" என்று கேட்டான்.

"இதோ!" என்று தன்
துடின் அழைத்து வந்தி
ருந்த மலிகளைக் கோபாலன்
கட்டிக் காட்டி, "இவன்
தான் ஏழுமலை!" என்றான்.

மந்திரவாதி கோபால
னின் சாமரத்தியந்திக்கு
மெச்சி, "உன் பதிலை ஒப்புக் கொண்
டேன். நீ எனக்கு அடினா யில்லை;
இனிமேல் நீ உன் கேள்விகளைக்
கேள்!" என்றான்.

"நீங்கள் எனக்கு ரொம்ப ரொம்பச்
சின்ன வஸ்து ஒன்றைக் காண்பிக்க
வேண்டும். ஆனால் அந்த வஸ்து
என்னைவிடப் பெரியதொரு வஸ்துவை
உள்ளே வைத்திருக்க வேண்டும்!"
என்றான் கோபாலன்.

உடனே மந்திரவாதி "உன் வஸ்து
கையை நீட்டு! காணே நீ கேட்கும் சிறிய
வஸ்துவாக மாறி, உனக்குத் தெரி
யாமல் உன் கைக்குள் துழைந்து விடு
கிறேன்!" என்றான்.

அவ்வளவுதான்; அடுத்த நிமிஷமே
மந்திரவாதியைக் காணவில்லை. அவ
னுக்குப் பதிலாகக் கோபாலனின்
நீட்டிய கையில் ஒரு சிறிய ஆலம்
விறை இருந்தது. அந்த ஆலம் விறை
மறுபடியும் மந்திரவாதியாக மா
றி விட்டது!

கோபாலன், "நீங்கள் காட்டிய
சிறிய ஆலம் விறையில்தான் பெரிய
ஆலமாம் இருக்கிறது. உங்கள் பதிலை
நான் ஒப்புக் கொள்கிறேன். என்

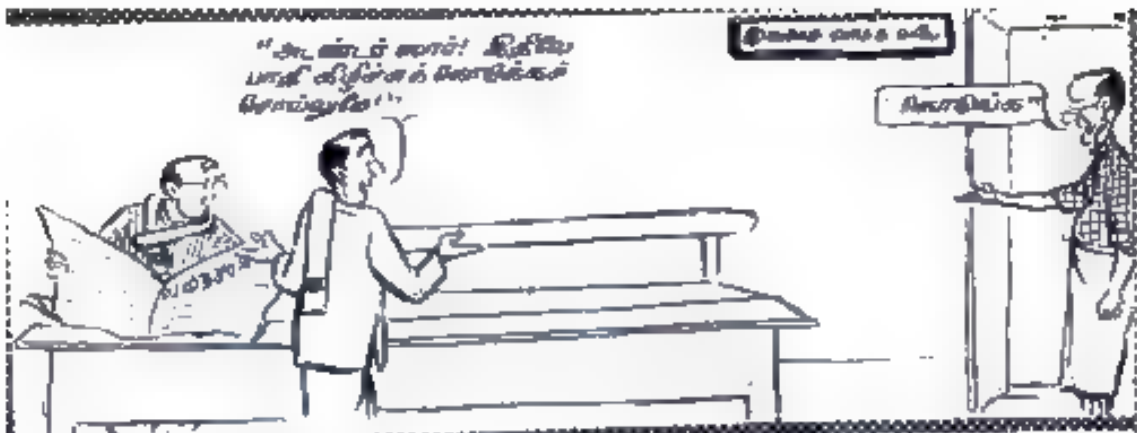

பகுத்தவர்:—என்ன, அன்னத்தே! இப்படி அனா
யானம் தெரியாமல் இங்குட்டே! நான் அப்பவே
சொன்னேன். இந்த பேரான் விவராரத்தில் இதம்
கரேதென்று! கூறி, கூறி உட்கொண்டிருக்கிற சாத்
தெக்காம் பேராகிட்டான் உடைய இப்படித்
தரும்பாய் பேராகாம் இருக்குமா?

ஐஸ்டய இரண்டாவது கேள்விக்குப்
பதில் சொல்லுங்கள்: ஒரு தப்பிச்
செய்யாவிட்டாலும் விதிகளால்
அப்படியும் இப்படியுமாக ஆட்டி
வைக்கப்படும் வஸ்து எது?" என்று
கேட்டான்.

"விதிகள் மத்தினால் தயிர் கடை
யும்பொது, அதனுடன் இருக்கும்
வெண்ணெய்தான் இப்படியும் அப்
படியுமாக ஆட்டி வைக்கப் படுகிறது!"
என்று சொல்லிக்கொண்டே மந்திர
வாதி வெண்ணெயாக மாறினான்.
அந்த வெண்ணெயைப் பார்த்த மந்திர
வாதியின் கறுப்புப் புனை 'தட்டால்'
என்று பாய்ந்து அனைத் தின்ன
ஆரம்பித்து விட்டது!

"நான் மறுபடியும் மந்திரவாதியாக
வேண்டும். என்னைத் திண்டிடுகிறீர்!"
என்று குரல் அந்த வெண்ணெயை
வீற்றிது எத்தனைவோ முறை வந்து
கறுப்புப் புனை தேக்கவே சிவ்லை,
எல்லாவற்றையும். அனா கொடியின்
தன் வயிற்றுக்குள் தள்ளிவிட்டது.
பாவம், மந்திரவாதி தான் அருணாமயாக
வளர்ந்து வந்த புனைவின் வயிற்றுக்
குள்ளேயே கடைசியில் அந்தத்
தியானமாகி விட்டான்!

முல்லை மாவட்டம் “படித்துக் கொடுக்கலாம்!” என்று கூறியது. இப்போதுள்ள பத்திரிகைக்கு எதிர்ப்புருக்கும் கொடுக்கக் கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது.

கேள்விகளுக்கு விடையளிப்பது.

[illegible][illegible]

உவ்ஸ்டிஷ்

OVALTINE WATER-SOLUBLE TABLETS

[illegible]

யுவன்கள் 1500 ஸ்டாட்யூக்ஸ் அளவும் 1500 ஸ்டூடென்ட்ஸ் எந்திரம் 1500 கம்பிள் துறை. சர்க்காரால் குவாந்திராடி மின் துறைவிகம் 1500 ஸ்டூடென்ட்ஸ் அளவும் 1500 ஸ்டூடென்ட்ஸ்.

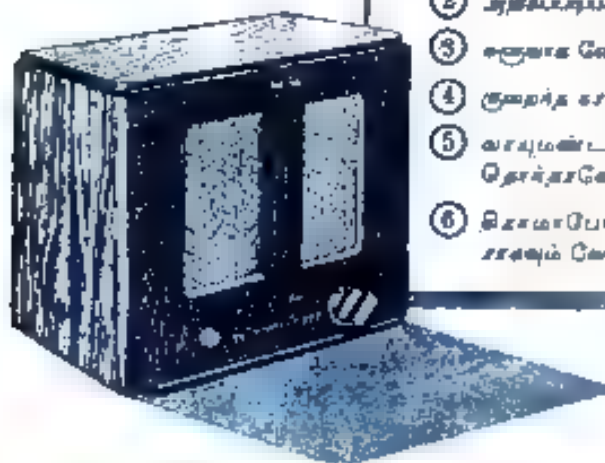
ஒரு ப்ரதீக்கை நிறைவேற்றப்பட்டது!

எமது முத்திரை -அறிவுப்புகழ்ச்சியு, மலிவான விலையிலுள்ள பீப்பிள்ஸ் ஸெட் இரப்பொழுது மேஸ்டர்ஸ். பஸம்பாய் லிமிடெட் என்பவர்களிடம் கிடைக்கும். விலை ரூ. 95/- தாம். சிறிய வருமான முடையவர்களின் தேவைகளைக் கவனிப்பதே எமது முக்கிய உத்தேச மாதலால், மிகக் குறைவான விலைக்கு கூடுமானதும் அதிக திருப்தி யளித்து வர உங்கள் விடாது முயற்சிப்போம்.

'த பீப்பிள்ஸ் ஸெட்'

கவர்த்திகமான ஆம்சங்கள்

- ① சிறிய வருவாய்க்காட்சிகளின் எத்திருக்கற்றப்பொல் மலிவான விலை.
- ② அதிகப்படியான உதழ்ப்பு.
- ③ எந்தவக வேலை செல்கிக்கலாம்.
- ④ குறைந்த கால்கு செலவு.
- ⑤ வரவுமண்டல அப்பத்தமலம் தொத்தலே கிடைலாத.
- ⑥ திகமாபொல் ஆம்பலிகப்பல ராகவும் வேலை செல்கிதழ.

தி தாஷனல் ரேடியோ & எஞ்ஜினீயரிங் கோ., லிட்.

லிமிடெட்கள்தங்கள் — மேஸ்டர்ஸ் பஸம்பாய் லிமிடெட்.

ஆசிரியர்: சுதர்சன்

மொழிபெயர்ப்பு: டா. விஜிநாதன்

சூபராணி சொல்லுகிறாள் :

6. பணம் என்னத்திற்கு?

உண்கையில் இருவருக்கும் எதையோ வித்தியாசம் இருக்கிறது. எந்த இடமோ உதற்பு பார்த்துப்பொழுதெல்லாம் தானும் சரித்த பிறனாயும் சரித்த விருவண்போல் பார்த்திருக்கும். வித்தியாசம் சரின் பார்த்தலில் உண்கத்தைக் குயிரை சேர்வும் அயிருத கணம் இருப்பது போன்ற ஒர் உணர்ச்சி உண்டாகிறது. ஒருவனிடத்தில் மிகுந்த தன்மை மலிந்த இடங்கிறது; மற்றவனிடத்தில் மறுவழித் தன்மை பொதிந்திருக்கிறது. ஒருவனிடத்தில் சமரணம்; மற்றவனிடத்தில் அன்பு குடிசொண்டிருக்கிறது.

ஒரே ஒரு விஷயத்தில் மட்டும் எந்த இடமோ வித்தியாசமாகவே காட்டிலும் மேலானவன்தான். அவனுக்கு ஏதாவது சொந்த இருக்கிறது. வித்தியாசம் போல கைவிட அவருடைய தாயர் உயிர் வேலை செய்து வந்திருக்கிறார்கள். அது வேறு அவரைப் படிக்கவும் கவனிக்கவும். படிப்பில் வித்தியாசம் சரின் கால் தடுக்கப்படும் பெறமாட்டான் எந்திரோசர்! வித்தியாசம் சொல்லிக் கொடுத்தோலிட்டான் எந்திரோசர் 'மெட்ரிக்'மே தேறவது உத? வித்தியாசம் மானாணத்தன்கே முதலாவது தைத் தேறினவர். அந்தாக்கு ஒரு சான் அவருடைய உட்கை ஒன்றைப் படித்தலிட்டிப் புரோபனரே ஆச்சரியம் மட்டுப் போய்விட்டார். போன மாதம் 'இரோட்டர் இத்தியர்'மில் மெனிகத்த அருடைய வேலை எக்காவது அருமைமான் — பாகம் பொருத்தியதான இருந்தது! இந்த விஷயத்தை எடுத்தக் கொண்டதும் அவர்தான் முதன்மையாக இருக்கிறார். அவரை மீட்டுகிற உகாணமே முடிவாகியும், பி. ஏ. கருப்பிலும் அவர்

தான் முதன்மையாகத் தேறவர் என்பதில் பாகுபாடு எந்தேன மில்லை. இப்படி மட்டவானாகக் கை அருவிலிட பாகுபாடுதான் மானம் உருமும்? எல்லாருமே! எந்திரோசரின் அப்பா வந்த சேட்டப்பொழுது, "அதெல்லாம் முடியாத!" என்ற அப்பா திரைமாமா உதத்து விட்டார். இவ்வாறு விட்டான் என் பாத்ணா வினா வேண்டி பதையானே? பணத்தக் கொண்? மெட்ரிக்மான் மறுவழி; வேண்டியவது சேர்ந்த வினாசர். என்ன தன்மையான குணம்! சரேயநிலம் — ஸரின் எந்திரோ பார்த்தாலும் அவருடைய புத்திராவத்தனத்தைப் புத்திராகியும். கையகம் என்னும் சேத்திரில் உழந்த பொழுதிலும் கவனம் போல் அண்ணா அவர் பிரேமென்கிறார்! அப்படிப் பட்டவர் எப்பொழுதமே இந்த கையகம் சேத்திரில் உழந்த கொண்டிருப்பார், என்ன?

இரண்டு பேரும் சொம்ப சொம்ப மென்கெமாக இருந்தவர்களாம் — பாகும் தன்மையும் போல. ஆனால் கரேயநிலம் சேத்திரை முதல் இருவருக்கும் கொஞ்சம் உருது மனத்தாபம்போல இருக்கிறது. பாகும், அவர் ஒன்றமே கால் திரப்பதில்லை. ஆனால் இந்த எந்திரோசர் அவரை மட்டம் தட்டி மென்கெமென்ற கைக்கிறார். அவரைக்கு ஒரு சான் சில கையகம் காட்டி, "என் பாகம் கொடுத்த, புத்தகம், துணிமணி காக்கிக் கொடுத்த ஒத்தாமக் கொப்பவியில்லு என்ஞல் துயம் மீளவடியில் உட்கருவது எந்திரோ? இப்பொழுது என்னடா கொஞ்சம் என்னிடமே தன்மையை ஆட்டுகிறார்! இவனுடைய கையகம் காராக்குத் தெரியாதா, என்ன? இவனுடைய அம்மா விட்டுக்கு விடுகென சேத்திரை வேறு கருவிறவந்தானே!" என்ற சொல்லிக் கொண்டிருந்தான்.

அட தாமத!

17. எம். என். 1. பத்தி, எட்டை. 72 மணிக்கு
மேலாக இரத்தத்தில் உள்ள சர்க்கரையின்
மட்டம் அளவாகக் கண்டு பிடிக்க வேண்டும்.
மேலும் விவரம்?

[illegible]

அந்தச் சமயம் நான் அந்த கழியே போய்ச்
கொண்டிருந்தேன். என் காதலரிடம்
இந்த வார்த்தைகள் விழுந்தன. வளக்கு
அடம்பிதர வேபம் கொபமாக வந்தது.
'இவனுடைய உண்டவான்களைச் சொப்ப
காரும் இவனை மட்டம் தட்டினால் என்ன?'
— என்று உட எண்ணினேன். ஆனால் என்னு
டையு சொப்பப்பட்டு மனமாத அடக்கிச்
கொண்டேன். இருந்தாலும் "அவர் உண்ட
னுக்கு ஒத்தகாசை செய்திரா விட்டால் —
என்னு பாடு பட்டு உங்களுக்கு அவர்
சொல்லித் தராமல் இருந்திருந்தால் —
நாங்கள் வரலும்தம் உட்காந்தாலும் நீங்கள்
'எண்ட்சென்ஸ்' பரிணாமியல் பாஸ் செய்து
விட்டு முடியும் என்று கிண்திந்தித்தீர்கள்"
வாங்கின புத்தகங்களை அனந்தகாமக
அவமாரியில் வேண்டுகமானால் அடுத்த கைய
திருக்கலாசமே தவிர உங்களுக்கு பரிணா
மியல் தேறி யிருக்க முடியாததாக்கும்! அவர்
செய்த உதவியை மறந்து இப்படியும் பேசு
வது கொஞ்சங்கூட சன்னுதிலில்லை. அவர்
ஒன்றும் உங்களைப் போல் பணம் காணச்
சுக்கலம் செய்திருக்கவில்லை, தெரியமா?"
என்று சொட்டி விட்டேன். இந்த வார்த்தை
களைச் கேட்டு அவனுடைய நடுகம் போன
போக்கைச் சொல்லி முடியாது.

இப்பொழுதுதான் ஸ்டீத் வித்யமும், சத்திசோசீ தன் வகுப்பு மாணவர்களுக்குக் கெல்லாம் ஒரு தேஜீர் விடுத்த அளித்தான். அதற்கு அவரை மட்டும் அழைக்கவில்லை. "பிரிசுக்கு 10 பார்ட்டி கொடுத்தல் கைகால் ஆகாதவன் பிரிசு கொடுக்கும் 'பார்ட்டி'யில் கலந்து கொள்வானே?" அதனால்தான் நான் அவனை அழைக்கவில்லை!" என்று அவன் அதற்கும் ஒரு காரணம் காப்பித்துக் கூறினான். அதுவும் சூழிப்பரசு, என் காதில் விழும்படியாக, துர்ட் ஸ்கூலாலாகாததனத்தினால் என் வித்யாசத்தால் மட்டமாக எண்ணுவேன் என்று என்னவி அப்படிச் சொன்னது. என்னயோ! ஆனால், அதற்கு மாறாக வித்யாசக்காரன் பிதான் பந்துதல் துள்ளும் அடிகரித்ததே பொழியக் குறைபவில்லை, சத்திசோசீடம் நான் கொஞ்ச கஞ்சம் கட்டியவந்த மரியாதை தான் குறைந்தது. 'பணத் தியிரில் கைகால் தெரியாமல் மதந்து கெட்பவன் ஒரு மனிதனு?' என்று தேர்ந்திவது எனக்கு. என்னை அவன் 'பார்ட்டி'க்கு அழைக்க வந்த பொழுது, "தன் வகுப்பு மாணவனைப் பிரிசுக்காக அவமானப்படுத்த விரும்பும் உன்றனுடைய 'ம. பார்ட்டி'யில் நான் கலந்து கொள்ள முடியாது!" என்று மதுமனித்தி விட்டேன். மெறி மாணவர்களுள் இந்த விஷயத்தில் என்னை ஆடுதேடித்தான். அவன் பதில் சொல்லாத தெரியாமல் விழித்தான். அவரை அவமானப் படுத்த என்னைய அகலே அவ மாணப்பட்டித் தலைகணியும்படி ஆகவிட்டது.

7. எவர் இந்த மரத்தைப்?

தினம் பார்த்துக்கொண்டுதான் வரு
கிறதாம், சில தினங்களாக. அகிரடம்
உதோ ஒருவித மாததம் ஏற்பட்டிருப்பது
பொய்ஸ் படுகிறது என்று. அந்தப் பழைய
இன்மொழியையும், காதல் வீதம் பார்த்து
வரும் இப்பொழுதெதிரும் காண முடிய
வில்லை. என் திகைத்து இப்படி மாதிரி
உதோ, காண்குப் புரியவில்லை.

17. தேரன் அவரைச் சரியாகப் புரிந்து கொள்ளவில்லை. அவர் துள்ளும் மாதிரியே இல்லை.18 என்று எண்ணி ஏன் மனதை எல்லாவுமே சமாதானப்படுத்த முடியவில்லை. அதில் யார் கேட்டார்களே?

அன்றைக்கு ஒரு மர்ம, "இந்தக் கணக்கு கனொல்லாம் என்னதான் போட வரவில்லை."

சந்தர் சொல்லித் தருங்கள்!" என்று கேட்டேன்.

"உன் புறொப்பனாகக் கேட்டுத் தெரிந்த கொள்வதுதானே?" என்றார்.

அவர் இப்படிப் பதில் சொன்னதால் என் தான் எதிர்பார்க்கவேயில்லை. இந்தப் பதில் என் மனதக்கு மிகவும் வருத்தத்தை உண்டி பண்ணியது. அவர் இதை ஒரு பொருட் டாகவே மதிக்கவில்லை. அப்போதும் என் கறங்கோ ஒரு சாள், "திருந்தாக்கு எவ்வ படம் ஒன்று வந்திருக்கிறதாம் போய் விட்டு வருகோமே!" என்று உபயிட் டேன். "மன்னிக்கஜாம்; என்க்கு வரச் சேவகரிய தில்லை. நீ மட்டும் போய்விடுகா!" என்று சொன்னார். "என் தனிவாக எப்படிப் போவது?" என்று கேட்டேன். "சந்த றிசொனா அழைத்தாக்கொண்டுபோயேன்!" என்று பதில் அளித்தார். என் திதர் கென்ன பதில் சொல்வது? என் கண் களில் என்னிச் போட்டு என் மன வருத்தத்தை அகருக்கு உடைத்த மூயன்றது. துணுங் அந்தக் கெ றெஞ்ச ருக்குக் கொஞ்சம்கூட என்னை இரக்கம் ஏற்படவில்லை.

ஒரு சாள் அகருக்கு உடம்பு சரியில்லை. அதனுங் அவர் சாவேஜுக்கே வாகியில்லை.

என் மனம் பதைத்தது. சாவேஜு கிடும் கறையில் பித்தப் பிரத்தவன்போல் இருத் தேன். சாவேஜு கிட்டதும் சேசே அவ குடைய கிட்டை அடைந்தேன். கட்டிலில் படுத்த மூலகிச்சொண்டிருந்தார். என் உச்சே போய்ச் சிதிறசோம் கீதரபடியே அகறாய் பார்த்துக்கொண் டிருந்தேன். அவர் என்னைப் பார்த்த பின்னரும், "கா, உட்காரு!" என்று ஒரு உபாசா வார்த்தை உடக சொல்வதில்லை. இருந்தாலும் அவர் சொல்கதை எதிர்பாராமல் என் உட்கார்ந் தேன். சிதிற சோம் எழித்த சாளுக, "உக்கொக்கு உடம்பு சரியில்லை பெய்த கெய்விட்டேன்; பார்த்துவிட்டுப் போகலாமென்ற கந்தேன். இப்பொழுது எப்படி இருக்கிறது?" என்று கேட்டு கைந்தேன்.

அவர் கெதவாகக் கெய்விதத் திரத்த மேண்டா கெறப்படின, "கொஞ்சம் தேகலை!" என்றார்.

என் அகருடைய சொற்றியில் கையை கைத்தப் பார்த்தவண்ணம், "ததாவது கருத்த சாப்பிட்டீர்களா? டாக்டர் வா? என்ன சொல்லுகிறார்?" என்று கேட்டேன்.

"டாக்டர் வரா விருத்தால் என்ன? தீப்போத என் 'சூரினம்' சாப்பிட்டிருக் கிறேன்; என்னக்குக் கொஞ்சம் இறக்கி கரும் என்று கண்ணுகிறேன்."

"அகராம் என்ன சாப்பிட்டீர்கள்?"

"ஒன்றுமில்லை."

"பலகூத சாப்பிட்டீர்களோ?"

"அதவும் இல்லை!"

"இப்படி ஆராய்வே சாப்பிடாமல் இருந்தால் உடம்பு சொம்பம் விளத்தப் போய் விடுமே!"

"ஆராய்கின்றாயில் உடம்பு ஒன்றும் விளத்தப் போய்விட்டது; சொம்பப் பேசினால்தான் விளத்தப் போய்விடும்" என்று அவர்.

என் உணர்ச்சியில் ஒரு உரிய கதிரியினால் குத்தி விருந்தால் உடல் எனக்கு அங்கங்கே வேதனை ஏற்பட்டதாக; உண்மையில் அவர் சொன்ன அந்த கார்த்தக என் மனதை சொம்பமும் புண்படுத்தி விட்டது.

"உங்களை என் ஒருத்தி பார்க்க வந்தேனா! என் புத்தியைத்தான் சொருப்பால் அடிக்க வேண்டும்!" என்று சொபத்தாடலும் பட்டாபட்டலும் சொன்னேன்.

அவர் வேறு அலட்சியமாகத் தம் முகத்தைத் திருப்பிக் கொண்டு, "உங்களை 'கா, கா' என்று என் கருத்தி அகழத்தேனா, இல்லையா? இப்போதே வேண்டாமானால் போ!" என்றார்.

என் சூத்திரத்தாடல் மழுந்த கண் நென். அவரைப் பார்க்கவே எனக்குப் பிடிக்கவில்லை. "நீளியென் கருவதென்றும் உங்களுடைய உத்தரவின்றி கரக உடாநேர, இல்லையா?" என்று கேட்டேன்.

அவர் கூறாப் பார்த்த உண்மையே, "இந்தவெல்லாம் பதில் சொல்ல என் ஆவியில்லை, நீ உன் மனத்தினிடமே கேட்டுக் கொள்!" என்றார்.

"என் மனம் கரியாகத்தான் இருந்தேது; உங்கன் மனம்தான் மாறிவிட்டதா?" என்றேன்.

"எனக்கு உவைய: உவையானுக்கு மனதா என்று ஒன்ற இருக்கிறதா?" என்றார் அவர் செட்டலாக.

"இக்கறக்கு என்ன, நீங்கள் என்னைக்கு என்நேர கார்த்தக எட்டிக் கொண்டு போகிறீர்கள்?"

"என்னைப் போன்ற தாரத்தாலட்டம் இதைத் தவிர வேண்டுமென மதிப்பார்க்க முடியும்?"

என் சொம்பம் தானாமல் புறப்பட ஆயத்தமாகினேன். 'மணிதனுக்கு ஈரம்

கந்தால் உடலே நெடுமென்று ஏற்படுவதும் இயற்கை. இவர்போது குந்தியில்லை. இதென் லாம் ஈரம் செய்யும்போது!" என்ற கிணறு. திடீரென எனக்கு உதித்தது. உடலே என் சொம்பமெல்லாம் மாயமாய் மறைந்தது. என் மதபடமும் கார்த்தாலியில் உட்கார்க் தென். அகருகடைய முகத்தை மெதுவாகத் திருப்பி அப்படி கலந்த சொபத்தாடல், "இக்கறக்கு என் இப்படி எதற்கெடுத்ததும் குதர்க்கமாகப் பேசுகிறீர்கள்? என்மேல் ஏதாவது சொயமா?" என்று கேட்டேன்.

அகருகடைய என்னை என்னை. அவரை பரிசுராமனே அவருக்கு அருகாக வந்து விட்டது. என்னிடம் பேசின பேர்க்க்காக அவர் கருத்துருகுர் என்பதை உணர்ச்சி தென். என்னைப் பார்க்கவே அவருக்குத் தாவிடி ஏற்படவில்லை. சொபத்தகத வேண்டாமானால் காலமே எதிர்க்கவரை அம்மை எதிர்க்கதென்பது முடிந்த காரியமா? அவருடைய என்னினாக் கண்டதம் என் மனம் இதை விட்டது. அந்தக் கண்ணில் 'என் கெற்றி கொண்டேன்' என்பதற்குப் பிரதீபியல்ப் பிரயாணம் அங்கமா? ஆகவே என் மனம் உங்குதக் குதலென் அடைத்தது.

மீதிற நோம் எழித்த வேண்டுகெதப்பிடல், "கார்த்தக பார்த்தால் ஏதாவது சொல்வார்களே, நீ போய்விடு!" என்றார்.

அவர் என் கண்கள் அன்புடன் பந்தித்தல் மாரியில் கைத்தாடு கொண்டு விடுக்கவானார். அவரால் காய் திர்த்த ஒரு கார்த்தக உடல் போருகியில்லை.

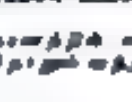
"கா எது வேண்டாமானால் சொல்லிக் கொள்ளட்டும். என் பொருட்படுத்தினால் தானே!"

அவர் திருப்பிப் படுத்த உண்மை, "நீ பொருட்ப பந்ததாமல் இருக்கவாய். உங்களைப் போலவே என்னும் இருக்க வேண்டாமா?" என்றார்.

"இவர் என் இப்படிப் போகிறார்? இவருடைய மனம் மாறிவிட்டதா?" என்று செக்கவான பிரதீபனை யெழுந்த என் மனத்தக்கு மிகவும் தயார்த்தக அளித்தது. 'பச்சைப் பச்சை' என்ற இருந்த பூக்காயில் எந்தான் இப்படித் தி பிடித்ததோ?

(தொடரும்)

கண்ணாடிச் சீயில் கண்ணாடி

“என் ஸார், அவர் குகம் என்
அப்படி விளக்கக் கொள்ளினாய்?”
“சம்பந்தமாதர் இருக்கிறது?”
“புதுவா? நீஸ்கட் கடைக்காரர்
குடியக ஸ்தலியாகத் தம்முடைய
கடைப் பீஸ்கட்டைத் தரவே
சாம்பிடு நீட்டித் தனிக்கொள்?”

வினாக்கள்

சாம் ராஜ்

ரீட் மாமாவின் பெண் சமதி எங்கள் கிட்டிலேயே இருந்தாள். என் மாமாவும், தந்தையும் உட்டு வியாபாரம் செய்த வந்தார்கள். ஒரு கிட்டில் இரண்டு பெரிய குழம்பும், அதைவிட ஒத்தவை யாக காணும் சமதியும் பழகி வந்தோம்.

சிறு வயதிலேயே சமதிக்குச் சந்தைத் தில் கொம்பையும் பிரியம். மாமாவது பாடினான் அதைப் போடவே பாடிப் பார்ப்பான்.

வீணாயின் தந்தைய வீட்டி உன்சம் உருளும் இரை ஒலியை எழுப்புவதில் அதிக ஆசை எனக்கு. சமதியும் காணடையில் வாய்ப்பாட்டுப் பாடல் சந்தம் கொண்டான். என் வீணை வாசிக்கச் சந்தம் கொண்டேன். வீணையுள்ள ஆவத்தினால் சந்தை குரலும் அதிகரித்தது. என்வ தெரிந்திருக்கையையும் சொடுத்தது.

எங்கள் காலுக்குக் கோடியில் ஒரு சிந்தை, மலைக் குண்டைவா அரித்துக் கொண்டு ஒழிந்தது. அந்த ஆற்றின் அழகில் ஒரு தெய்வம் சந்தி இருந்தது.

ஒரு நாள் மாலை அந்த அழகிய ஆற்றை கோக்கி எங்கள் ஈட்டிதோம். இயற்கையின் அந்த சமதியின் அழகுடன் போட்டி விட்டது. ஒருமேகங்கள் வானத்தின் உருள் டோடின. ஒரு குன்றிலிருந்து மந்திரை குண்டுகூப் பாய்ந்து செல்லும் அந்த ஆற்றின் '9' என்ற சந்தம் எக்கிரிச் சண்டி அளிடடும் புரிவதுபோல் தோன்றியது. குன்றின் மீது மோதிச் கொண்டிருந்த அலைகள் என் இப்படித் தள்ளிக் குதிக்கின்றன? '9' என்ற தேத்ததைச் சேட்டிதினா என்ற தோன்றும்.

குன்றின் மேல் உட்கார்ந்தபடி சமதி களை வீட்டினான். அலைகள் அவன் கால் களில் மோதின. அப்போது அது மோதியது "நீ ஒரு பாட்டுப் பாடேன்!" என்ற அவனைச் செஞ்சிக் கேட்டுக் கொண்டது போல் இருந்தது!

"அந்தான்! நீங்கள் மட்டும் வீணையைக் கொண்டு வந்திருந்தால் இந்த அலைகளின் விருப்பத்தை எதையெதிரியே இருப்பேன்!" என்றான் சமதி.

"இப்பொழுது மட்டும் என்ன முழுவிப் போய்விட்டது? வீணை விலகாவிட்டால்

உட உன்னுடைய பாட்டு சேர்ப்பிக்குமே!" என்றேன். அவ்வளவுதான்! அவன்,

"வீணையடி நான் உனக்கு;

மேலும் நீமல் நீ பாடாதது!"

என்று உடனே பாட ஆரம்பித்த விட்டான்.

மறமனம் தாலித் தாலிச் சென்ற வீணையின் தாளத்துக்குேற்ப சமதியின் பாட்டு காதலியில் மிதந்து சென்றது.

★

இவ்வாறு எங்கள் காதலியே போ ஈட் களைச் சேதித்திருக்கிறோம்; எங்கள் வரும் காலத்தைப் பற்றி என்ன வெவ்வாமோ பண்ணி இடமாத் திருக்கிறோம். ஆனால், காலதேவன் எங்கள் விவசாயத்தில் அவ்வளவு கடுமையாக ஈட்டித் கொண்டான் என்று எங்கள் கொஞ்சமும் எதிர்பார்க்கவில்லை.

இருந்தால் போலிருந்த எங்கிருந்தோ என்னைத் தேடி வவருகி வந்தது. மிகவும் கஷ்டப்பட்டேன். அதன் வீணைகள் என் னுடைய கண்ணை மூடித்தேன்.

இயற்கையின் அழகிய ஆற்றின் மன்னும் அலையில்க முடியாது; சமதியின் அழகிய கண்ணின் அந்தப் புஷ்பமயமான பார்க்கையை இனி என்னால் பார்க்க முடியாது; அந்த மலைக்குண்டை, அந்தக்கு இடையே நடுக் ஆறு—எம்மாம் இனி என் கண்ணைக்குப் பாழ் வெந்தான்!

இனி உகைத்தின் என்சு குண்டமே இல்லை. வீணையின் காதத்திலிருந்து எழும் அந்தப் பாட்டு என் மனக்கண் முன் சமதி யின் உருவத்தைக் கொண்டு வந்து சிறத் தம். ஆனால், உன்மை சமதியை?— வீணைக்கும்போதே செஞ்சைப் பிளந்தது.

அன்று சமதி சொன்னான்:—"சொல்லு மவர் அழகுடன் மட்டுமின்றி மனத்தட னும் இருக்கிறது!" என்று. ஆனால் இன்று அகில் முன் வேற முனைத்த விட்டதே! அந்த அவதாய் கப்பிசிக்க முடியமா?

இப்படி பெல்லாம் என் எண்ணிக் கொண்டிருந்தபோது, சமதிவரும் காலகற் சந்தம் கேட்டது. "அந்தான்!" என்று அனதம் குரலில் அவன் என்னை அழகுத்

துக்கொண்டே நடி வந்தான். நான் முகத்தை மூடிக்கொண்டேன். 'தொய்' என்ற மண்டியிட்டு என் எதிரில் உட்கார்ந்தான். என்னுடைய இரண்டு கால்களையும் பிடித்துக்கொண்டு, 'கேசு' வென்ற நெருங்குதலையைப் போல அழுதான்.

"கமலி.....கமலி.....என்னைப் பார்த்துக் காணல் இருக்கமாட்டாயா?" என்றேன். "நான் தழு தழுக்க."

இந்த நேரம் மெளனம். மறுகணம் அதைப் பிரித்துக்கொண்டு சிண்ட பெருமூச்சு, அங்கு நிறு வன் மடியில் விழுந்தது. குறுக்கிடுகுறுக்கி அழுதான்.

என் எண்ணத்தில் உருண்ட கண்ணீர்ப் பொட்டைத் தளபத்தா கிடீரென்கொண்டே கான் சொன்னேன்:

"கமலி, கவலைப்படாதே! உன்னுடைய கை வாழ்த்தாக என்னியே நான் நியமம் செய்து விடுவேன்!" என்றேன்.

"என்ன சொல்வீர்கள், அத்தான்? என்னை ஒன்றும் புரியவில்லையே!" என்று கூறினாள் அவள்.

"கமலி! நான் இனிக்குருடன். என்னை? மனம் செய்து கொண்டால் வாழ்க்கையில் நீ உள்ள சந்தோஷத்தைக் காணப் போகிறாய்." என்று மனத்தால் மனமறி மனம் போனால் உலகம் அழிவிடும், உன் வாழ்க்கை!"

"அத்தனென்ன, அத்தான்? நம் காலிடம் பனக்குள்ள அன்பை யாராலும் பிரித்தெடுக்க முடியாது!"

"கமலி! நான் சொல்வதைக் கேள். நீ எப்படியாவது உன்னை மறந்துநான் ஆகவேண்டும். அற்புத காதலுக்காக உன்னுடைய சந்தோஷ வாழ்க்கைக்கு இடைபூறு ஏற்படுத்திக் கொள்ளாதே! நீ என்மேல் கொண்டிருக்க அன்பை இனிச் சகோ

தான் மேல் கொண்டிருக்க அன்பாக விளாதுக்கொள்.....!"

இதற்குமேல் அவள் என்னைப் பேசவில்லை. "அத்தான்!" என்று உரக்கக் கத்தியிட்டாள்.

மறுகணம் 'டிம்' என்ற பயங்கர ஒலி என் காதலைத் துளைத்தது. வீணையைத் தடவிய பார்த்தேன். "மதியின் நல்ல வீணையின் தந்திகளுடன் உராய்ந்து கொண்டிருந்தது. அவன் அழுதுகொண்டிருந்தான்."

அன்று என் கதையில் என் தனிமையுட்கொண்டிருந்தேன். கமலிக்கு விவாக ஏற்பாடுகள் நடந்த கொண்டிருப்பது எனக்குத் தெரியும். என் பிரிவின் வீணையின் தந்தியைச் சோர்வடன் சிட்டிக் கொண்டிருந்தேன். என்னுடைய உயிர்

மேலே பேச்செல்லாம்; சிறிது கோய்
மொளையும், சட்டென்று அவன் அதைப்ப
விட்டு வெளியே செல்லும் சத்தம் கேட்
டது. ஒருவேளை என்னுடைய பிரிவுக்
கண்ணீரைப் பார்க்கச் சகிக்காமல்தான்
அவ்வளவு சேக்கெத்தில் தான் போய்
விட்டானோ?

சமதி சென்ற விட்டாள்; அவளுடன்
அந்த காசுமூம் சென்ற விட்டது; சிறுமூம்
சென்ற விட்டது. இப்பொழுது என்
மனம் பாலைவனமாகி விட்டது. ஒவ்வொரு
சமயம் வினைவைப் கையில் தொடுவேன்.
அந்தப் பாட்டின் அடிவாரியை மீட்டுவதற்கு
என் கை அல்லலாய்க்கும். மறுசனம்
சமதியின் இளிகையான ரூபல் என்
கிருத்தோ மிதந்து வரும். அவளுடைய
அழகிய வதனம் என் மனக்கண் முன்னால்
தோன்றும்.

அவளுடைய சக துக்கத்தைப் பற்றி
அடிக்கடி என் கேட்டுத் தெரிந்து கொண்
டேன். ஒரு நாள் சமதிக்குக் குழந்தை
பிறந்திருக்கிறதென்ற செய்தியை கேட்டு
என் சந்தோஷம் பட்டேன். அவன் தன்
குழந்தைக்கு காதை என்று பெயர் வைத்
திருக்கிறான். வினையின் ராஜத்தில்
வயித்துப்போன சமதி, தன் குழந்தையும்
குழலிசையில் வயித்துப் போகவேண்டும்
என்பதற்காக 'காதை' என்ற பெயரை
வைத்திருக்கிறாள், என்ன? அவளுடைய
முகம் சமதியின் முகத்தைப்போலவே
இருக்குமோ?

இப்படி எனக்கு ஆயிரம் எண்ணங்கள்.
எப்படியோ இரண்டு கருவு காலம் கழித்து
விட்டது.

திடீரென்று ஒரு பேரிடி! உடல்
நிலை அபாயகரமாய் இருப்பதால் குழந்தை
படல் சமதி வருவதாகத் தந்தி வந்தது.
எனக்கு ஒரே கவலை — விட்டிலுள்ளோர்
சுருக்கு ஒரே குழப்பம்.

என் வெளியே கைத்தடிபுடன் சிந்து
கொண்டிருந்தேன். சமதி வந்து விட்டாள்.
மாட்டு வண்டி சின்றதும் மாட்டின் சுருத்தில்
கட்டியிருந்த மணியின் ஒலியும் ஒய்த்தது.

"என்ன, அம்மா! உனக்கு என்ன உடல்
பங்கு?" என்று கேட்டான் தாயர்.

அதற்குப் பதில் சொல்வாமல், "செனக்
பெயர், அத்தான்?" என்று சமதி என்னை
கனக்குரலில் கிசாரித்தான்.

இப்பொழுது அவன் ரூபலில் எவ்வளவு
மாததம்! இளிகையான சி த த் த த்

"எவ்வளவு! போனாப் பார்த்தீரா?
எக்ட்டுண்டிடுக கோய்க்க யதூசனை
நருவிய உய்க்கை யுடிச்சிப் போட்டுட்
டவ்வளவா! அவன் யாரு தெச்சி
மாட்டி நனக்கு?"

"அவன் தாண்டவரா?"

தைப் போய்வே சூகனற்ற ராதம் என்
காறில் விழுத்து கொண்டிருத்தது.

யாரோ கீண்ட பெருமூச்சு விட்டது
போன்ற சத்தம்; என் காக்கைப் பிடிப்பது
போன்ற உணர்ச்சி.

"அத்தான்! என்னை ஆசிரவாதம் செய்
யங்கள். என் தகவன் இவ்வுடம்போல்
பெருகுமென மனக்க சிச்சயித்த
விட்டேன்!"

"சந்தோஷம், சமதி! உன் காய்க்கும்
சந்தோஷகரமானதாக இருக்கட்டும்! அந்த
அழக சேதம், வினையின் ராதம் இவைகளை
மறந்து விடாதே!" என்றேன்.

அவன் என் இரண்டு காக்கையும் பற்றிக்
கண்ணீரிலும் கிணத்தான். அதில் ஒரே
கேசம், ஒரே உய்ணம். "என்னை மறந்து
விடு!" என்று சொல்லுவது போன்ற ஒரு
மூச்சு: துக்கமான பெருமூச்சு!

ஒரே நாள் கவிவாணந்தான். சமதி
கெட்டுறவாக்கு மனையாகி விட்டாள்;
மறையோ அவன் கணவனுடன் போய்க்கிடப்
போவதாகப் பேச்சு நடந்தது. என்
குருடன், அவன் என்னை விட்டுப் பிரிவ
தைக் குறித்த எப்படி கருத்தினுள் என்று
என்னால் உட முடியுமா?

"என் போய்க்குவிடுதேன், அத்தான்!"
என்றாள்.

"கணவன் உனக்குப் பிடித்திருக்
கிறதா சமதி?" — எனக் அதற்குள்ளு!"

"அழகிய மலர்ந்தான். ஆனால்....."

எழுப்பிய அந்தக் குாவில் என் இங்கு எவர்ப்பி?

“சொக்கெய்தான்!” என்ற பதில் சொல்வதற்குள், அவன் விழிக்கொண்டே உங்கே சென்ற விட்டதை அறிந்தான், தடிமை என்றிக்கொண்டே நிரும்பினான்.

எமதி அன் தபந்தவந்தான்; மறையும் எழுந்திருக்கவே இல்லை. திரை நோய் அவனை வாட்டிக் கொண்டிருந்தது. என் அவன் அருகில் அமர்ந்த ஆதரம் மொழிவதை உறி உடுத்தேன். அவன் தன் குறைவைச் சொல்லி வருத்தம் பட்டிக் கொண்டான்.

என் வினாவின் காதல் அவன் காதில் எப்பொழுதும் சீவனம் செய்துகொண்டே இருக்குமாம். வெண்மனையும் குளிர்ந்த தென்றலும் அவன் உச்சத்தில் இப்ப உணர்ச்சியைக் கொள்கிறோம். சந்திர குளமே இவ்வாறு கைகொடுத்து விளையாட பிறகு அவன் எண்ணக்கூட அந்தக் கண்ணால் தெரி விட்டதாம்.

அவன் சொக்கெய்தக் கேட்கக் கேட்க என் உச்சம் உருவெழுது. என் மட்டும் குருடனாகாமல் இருந்திருந்தால்...? உம், அந்தெவ்வாறு தெரிய வண்டான்!

எழுந்த என் எமதியின் விவரி மிகவும் அபாயமானதாய்த் நிரும்பி விட்டது. சந்திர குளத்தின் பயனற்றப் போயின. எமதிக்கையைக் கைகளில் கிணைத்து எதிர்த்து விட்டது.

சந்திரெயே என் இருதயத்தில் பாய்ந்த அம்பின் கையின் இன்னும் ஆரவிலை; அதற்குள் மத்திரை அம்பு பாய்ந்த விட்டால்...?

எமதி என் கால்களை கருது. “அந்தான்! என் இறக்கப் போகிறேன். என் விதி இப்படி முடிந்த விட்டது. இதை, சாதாரணக் கையைப் பிடித்துக் கொள்ளுங்கள். இவளுக்கு வினை வாங்கிக் கற்றுக் கொடுங்கள். அந்த அமுத தெத்தையும் அகலுக்குச் சொல்லிக் கொடுங்கள்!” என்றான்.

பிறகு அவன் போய்க்விட்டான். ‘கோ’ என்ற சத்தம். என் கண்ணத்தில் கண்ணீர் புரண்டேழுமறு. என்னைச் சந்திரமும் ஒரே அமுதமாக் குளந்தான்!

இப்பொழுது என்னுடைய செவிய அமைதான் எனக்கு யானாக; சாதாரண

குளந்தான் எனக்கு கதிராட்டி; மனக் கண்ணும் தேவதாரம் எமதியின் புன் குதவந்தான் எனக்கு ஒளி!

சாதாரணக் கொஞ்சமேன்; குளவையேன்; வினை வாங்கிப்போன் — இவைகள் தான் எனக்கு ஆதரமைக் கொடுத்தன.

“என் எமதியை அமுதம் இருக்கிறேன் என்ற சொல்வ முடியுமா, மாமா?” என் பான் சாதர.

என்பதிலுக்குப் புன் குதவல் புரியேன். அதில் அடக்கிக் கொடுக்கும் அந்தம் அந்தக் குழந்தைக்கு என்ன தெரியப் போகிறது?

சாதாரணக் கந்தப் பாட்டு மிகவும் பிடித்திருந்தது. அடிக்கடி அவன் “மாமா! ‘வினைவடி என் உனக்கு...!’ என்ற பாட்டை வாசியேன்!” என்பான்.

எமதியின் குளம் போய்வே இருக்கும் சாதாரணக் குளமும். எக்கெடுக்கோ இப்பம் என்னைக் குழந்தை கொண்டும். என்னையும் மீறி அந்த தெத்தை என் கிரகங்கள் வினை விக் சீட்டி.

உகந்ததையே மறந்த விடுவேன் என். ஆக! அது என் காத்க்கைக்கே ஒர் அமுத மேயத்தான் இருக்கிறது!

“இந்தாற்போ, தான் ஆசிரியனாய் வாழ்த்தக் கதைகளைக் கொடுக்கிறாய். போய் தான் மத்திரும்பாதாக் தெரியி!”

“கதை மேய்க்கப் தெரி கொடுக்கக் கூடாது; மேய்க்கு அமைத்தான் அதுமேயுள் என்று மத்திரைமையிலே மேய்க்குகூடிக்!”

“தான் மத்திரைமையா? என் மேயக் மத்திரைப் பங்கு!”

“கம்பகங்கு திரைமம் மத்திரை குதவாது. உன் சாத்திரவந்தம்க்கைத் தரிசு இப்பதில் மேய்க்குகூடிக் மத்திரைமையிலே!”

வெஜிடபீல் கதர்ப் ஹறுகாய்

வெள்ளரிக்காய், இஞ்சி, பாவக்காய், கோரத்தண்டு, வாழைத் தண்டு, கத்தரிக்காய், பச்சை மிளகாய், பச்சை மிளகு — கொத்தும்போரே வாயில் இலம் என்றுமறுது — முதலியவைகளைச் சேர்த்து கைபடாமல் நீஞ்சுமிருதமாகத் தயாரிக்கப்பட்டது. வாய்க்கு வேரு ஜோர் உடர்மீற்கு பரம கனம். இன்றே உங்கள் தேவைக்கு எழுதவும். இது கடைகளில் கிடைக்கும்.

தயாரிப்பாளர்கள் :

T. எஸ். ஆர். & கோ.,
வானது தீரீய வியாபாரிகள்
கும்பகோணம்

கடவுள் எழுந்தருளியுள்ள

மெய்யார், புண்ணியவாழ் எஸ். பீன்
காபார்மட்டாரி, திருவள்ளிக்கோணம்

கோயமுத்தூருக்கும் பரமகாமேஸ்வரர்
கோயமுத்தூர்

B. பாஸ்பட்டாரி,

கவரியார் தெரு, கோயமுத்தூர்

கர்ப்பச் சேதத்துக்குப்

பிறகும், பிரவாத்தத்துக்குப் பிறகும், கடித்த ஜூரங்களுக்குப் பிறகும் தலைமயர் அதிகமாகக் கொட்டுவதுண்டு. சாதாரண ஜூரங்களுக்குப் பிறகும் நாளில் எழுவதற்கு, அழிச்சி மரத்தினால் ஜூரம் பூசும் மயர் அபரிமிதமாகக் கொட்டுவர். சில சமயம் விடாமல் — நிந்து கொண்டு விடுதலும், எந்தக் காரணத்தாலும் மயர் கடித்த பிறகு, கோவர்த்தினியைக் கொண்டு மயர் கடிப்பதை நேருத்துங்கள்.

கடித்த அந்தஸ்துக்குப் பதில் புளிய் புதுக் அந்தஸ்தைப் பெறுங்கள். கோவர்த்தினியின் உதவியால் அந்தஸ்தைத் தடை அபரிமிதம் பெறாக்குங்கள்.

கோவர்த்தினி

கந்தகர்ப் பரமகாமேஸ்வர, விருத்தி செய்வது, அந்ரு பருந்துவது

விலை அனா 12

(மேற் செலவு செய்து)

எல்லாக் கடைகளிலும் கிடைக்கும்

கோயமுத்தூருக்கு கனம்:

B. பாஸ்பட்டாரி

கவரியார் தெரு, கோவ

தயாரிப்பவர் :

தென் இந்திய ஸ்ரீயானி சாலை
ஆர். எஸ். புரம், கோயமுத்தூர்.

Glaxo

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இப்போது நான் சொன்னால், அந்தக் கட்டிடம் கட்டிவிட்டு, அதைப் பற்றிப் பேசுவது சரியான முறை. அதைப்பற்றிப் பேசுவது சரியான முறை. அதைப்பற்றிப் பேசுவது சரியான முறை.

இந்தியாவின் சுதந்திரப் போராட்டங்கள்

உத. ஜே. பாண்டி ஸ்ரீ கோ., சிட்டி. பம்பாய், கங்காநகர, மதுரை, டாக்டர்

[illegible]

பருத்தி நூல்களுக்குப் பிரதான ஸ்தாபனம்
மதுரை மில்ஸ் கம்பெனி லிமிடெட்

மதுரை - தூத்துக்குடி - அம்பாசமுத்திரம்

5,00,000 தாற்காலிகத் தொகை. நம்பர் 80 வரை திட்டங்கள்.

பாங்குலாய் கிராமியப் பள்ளி: ஞானம் தாய், இரட்டைத் தாய், ரஸ்தாவர் தொகுதி தொழிலாளர் தாய், சிக் தொகுதியெந்தரின் தாய், ஞானமேந்திரன் தாய்.

நாங்கள் எங்கே போய்: கைத்தறி, இயந்திரத் தறி, பேன்ஸ் தறிவற்றுக்கு வேண்டிய
கரணிகள் ஆகியவை. இயந்திர நெருக்குதல் வாகனப் போக்குவரம் கைத்தறி வேப்பிலை,
கரையாள் முதலியவைகளுக்கு வேற்ற வடக்கு இடையா ஆரிகள், ஏற்றுப் பேன்ஸ்
இயந்திர நெருக்குதல் மிதுவாக்கள் என்ற ஆய்கள் எல்லாம் எவெந்திரப் பந்தி ஆய்கள்
இதற்குரியதாகும். ஆய்களில் பிராக் எல்லா வகையிலும் செத்தி போற்றலாம். நாங்கள்
ஆதாயத்த நவீன தொழிலுள்ளும், ஐக்கிய அரசாங்க சர்க்கார் தங்கள் அறிவிப்புகள்,
இந்தியாவிலே ஆற்காட்டில் ஆய்களில் எங்கள் ஆய்கள் மிதுவத் தயாராகும் செய்வத்
தற்கும் செத்தில்களும், அறுத்ததற்கும் செத்தி நெருக்குதல் போன்றும், எல்லா நெருக்கு
தொழிலாக்களும் விருத்தியாக வரும் அறுத்தல்கள்.

தற்போது ஆன் லீதியோகம் கட்டுப்பாடு செய்யப்பட்டுள்ளதாக, ஆன் லீதியோகம் வசிகம் தங்கம் மாகாணம் ஆன்லு சமந்தரன் டெக்ஸ்ஸடம் கண்டிரோல் அதிகாரி கூறியது விவரப்படுத்தல் கொள்ள வேண்டும்.

மாண்புமிகு : ஏ. க. எஸ். ஜார்ஜ் கமிட்டி.

கட்கி

KALKI ஜனவரி 19, 1947 4 அணு

சூக்கு அடைப்பீனும்
கஷ்டப்படுவானேன்?

பாக்கெட்டிங் மோ-
பர்ஸிங் எலிதாசு
எடுத்துச் செய்து
வாழியுங்கள்.

தலை பாரத்தினதும் ஐஸ்தோவுத்
தாலும் சூக்கு அடைத்துக் கொண்
டால் இந்த வலினை கவனகரண
மாக கட்டுவாட்டோன் 30 வினா
களில் பூரண குணமடைகிறது. உப
யோகிப்பது மிகவும் எளிது. படத்
தில் காட்டியுள்ளபடி குழாயை
வாசித் துவாசத்தில் வைத்து இரு
முறை கவாசத்தை உள்ளிழுக்கவும்.
ஏதென் அடைப்பை உடனேயே
நீக்கி விடும். ஏதெனும்விருக்கும்
வீக்கத்தை வாயில் செய்து மெல்
லிய தொலை கவாசச் செய்வதால்—
தாராளமாக கவாசிக்க முடியும்.
குழல்தகனும் கிப்பவயின், உப
யோகிக்க உகத்தது, ஐஸ்தோவும்,
முறைக் காவிர்சல், ஆல் கிம்ஸ் முதலி
யவைகளிக்கு பெரிசு செய்வாய்
படுவது. உங்கள் மருத்து வியா
பாரிபட்டம் இன்றே கட்டுவாட்
காலை வாங்குங்கள்.

கர்ஸோட்ரைன்

இங்கிலாந்தில் E. கிம்ஸ்த் தங்குதல்
கிம்ஸ்த் பாக் துவாசிக்ஸ்டு.

**தி இந்தியன் பாங்க்
லிமிடெட்**

★

தலைமை ஆபீஸ் :

“ இந்தியன் பாங்க் லிமிடெட் ”
கடக்கு வீட் ரோடு, மதராஸ்

★

மோகல் ஆபீஸ்கள்:

எல்பினோட், திருவங்கிக் கோனி,
மவுண்டு ரோடு, மலினாப்பூர்,
தியாகராசுபதகர், புரவாக்கம்,
எழும்பூர்

சென்னை மாகாணத்தில் எல்லா
முக்கியமான இடங்களிலும் பம்பா
லிலும் பிராக்ஸ்களும் சப் ஆபீஸ்
களும் உள்ளன.

★

வழங்கி வாக்களிக்கப்பட்ட

முதலதனம் ரூ. 69,96,600

சேதுத்தப்பட்ட

முதலதனம் ரூ. 51,67,608

லிஸர்வ் நிதி ரூ. 53,79,327

★

செலவிதமான பாங்க் அலுவல்
களும் நடத்தப்படும். மற்ற
விவரங்களுக்குப் பாங்கியின்
எந்த ஆபீஸுக்காவது எழுதி
தெரிந்து கொள்ளலாம்.

H. கோபால அய்யர்
சென்னை

கோனா சோப் இன்ஸ்டிடியூட்
கன்வர்டிகேட்டை

கூந்தல் வளர்ப்பு

என்பது பண்டை காலத்தி
லிருந்தே நம் நாட்டு ஸ்திரீ
களால் கையாளப்பட்டு
வரும் ஒரு சிறந்த பழக்கம்.

இதற்கு இன்றியமையாதது

ஜாப்கோ
ஹேர் குரோயர்

ஜயபாரதம் கோ.,
மகேஸ்வரம் • பெங்களூர்

ரரசு ஸ்னோ

ஹேர் ஆயில்

சோப்

MANUAM & CO.,
MADRAS & BANGALORE.